

Svenska Canada-Tidningen

ONLY SWEDISH CANADIAN FARM- AND HOME-JOURNAL

ARG. (YEAR 39. LÖSN. 25) (Copy) 10c. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 27 JULI 1931. ARSPRENUMERATION 24 NO. 31.

Grönlandsfrågan tillspetsad.

Danmark hävdar suveränitet
eller "ingen mans land".

Enligt ett Köpenhamnsmeddelande kommer Danmark troligen att avslå det norska kravet på att vissa delar av Östgrönland skall betraktas som norskt land, såvida Haagdomstolens utslag skulle komma att gå ut på att Östgrönland är ingen mans land. Ett sådant erkännande kan Danmark icke giva, heter det, och från dansk sida betraktar man det också som givet, att domstolens avgörande i suveränitetsfrågan nödvändigt måste bli av positiv karaktär, då man icke kan tänka sig den möjligheten, att domstolen skulle förklara ett område, där Danmark hävdar sin suveränitet och över vilket Norge kräver suveräniteten, för ingen mans land, som kan tagas i besittning av dem, som först bli i tillfälle därtill.

Skörden har påbörjats i Boissevain-distriktet.

Skörden av vete tog i lördags sin början nära Boissevain på John och James Harris farm. Säden sades vara av god kvalitet men avkastningen bara 7 eller 8 bushel pr acre. Skörden av korn tog allmänt taga sin början i mitten av denna vecka.

Sovjet-Rysslands 5-årsplan

-- ett enda fiasko --

"Borgarklassen" eller de s. k. "Sabotörerna" skola nu behandlas med större respekt.

Systemet av lika löna för alla avskaffas.

Från Berlin telegraferas till Sv. D.: För några dagar sedan höll Sovjetrysslands ledande näringspolitiker en kongress i Moskva, vid vilken Stalin enligt vad som först nu blivit bekant höll ett högst märkligt tal. Stalin tog med sådan energi avstånd från de hittills i sovjetparadiset tillämpade radikala kommunistiska teorierna, att åhörarna blevo högst förbluffade. Till en början försökte man hemlighålla talet. Stalin förklarade öppet, att man måste bränna mycket, som man hittills tillbett och ännu tillbeder. Systemet lika lön för alla kommer att avskaffas. Han motiverade denna åtgärd med kapitalistiska argument. Arbetarna måste uppmuntras till fortsatt utbildning och erhålla möjligheter till bättre betalda platser. Stalin erkände, att en-

Man hade i det längsta trott att den Sovjet-Ryska femårsplanen skulle kunna genomföras. För kort tid sedan återgav dagspressen ett kort nyhetsmeddelande, enligt vilket planen skulle gå i om styr. Som dylika meddelanden emellertid tid efter annan återgivits i dagspressen och sedan visat sig oriktiga, önskade icke S. C. T. återgiva detsamma, utan avväntade vi i stället ett bekräftande härpå. I dagarna ha vi mottagit ett sådant och återgiva det i sammandrag å vidstående spalter.

bart entusiasmen för saken icke är tillräcklig, och att man för att kunna stegra prestationerna måste taga hänsyn till det mänskliga

strävandet efter högre inkomster. Det råder ännu ingen kommunism i Sovjetryssland, yttrade han, utan endast ett mellanstadium, "det socialiserade näringslivet."

Även i Stalins inställning gentemot den "tekniska intelligensen," d. v. s. ingenjörer, tekniker och lärda av borgerlig härkomst av den gamla skolan, har en viktig ändring inträtt. Sabotageperioden kan i det stora hela betraktas som övervunnen, förklarade Stalin. Man kan icke längre betrakta specialisterna av den gamla skolan som sabotörer och förbrytare, utan man måste begagna dem.

Stalin kompletterade sina nya riktlinjer med motsvarande anvisningar för den ekonomiska ledningen. Framför allt uppställde han en

Forts. å sid. 3.

Ahrenberg flyger till Nordpolen.

Avser att möta Wilkims
Nordpolsexpedition.

Den kände svenske flygaren kapten Albin Ahrenberg, bekant bl. annat för sina Grönlands-flygningar, har av ett engelskt bolag mottagit erbjudande att företaga en nordpolsflygning i mitten av augusti. Ändamålet med flygningen är att därstädes sammanträffa med undervattensbåten "Nautilus", som beräknas vara vid nordpolen vid samma tid. Kapten Ahrenberg uppger hava förklarat sig villig företaga flygningen.

En smörpool

föreläs för Västra Canada.

Planer äro väl under väg att förena alla större mejerier i västra Canada till en pool, för att upphjälpa smörexporten. Förslaget går ut på att varje mejeri i västra Canada som tillverkar 50,000 pund eller mera smör pr. år, betalar 2n cent pr. tillverkat pund smör till en kassa, från vilken smörexportörerna skulle erhålla en cent pr. pund för exporterat smör som tillägg till de priser som erhållas på världsmarknaden. Meddelande om förslaget gjordes av Canadas jordbruksminister Hon. Robert Weir efter en konferens med representanter för västra Canadas större mejerier.

Ekonomiskt understöd trots allt från federal- regeringen.

Västerens regeringar och vetepooler enas om
marknadsförandet av 1931 års skörd.

Efter fyra dagars förhandlingar hava representanter för de västra regeringarna och vetepoolerna enats om ett förslag för försäljning av 1931 års skörd. Den detaljerade planen, har ännu ej offentliggjorts av hänsyn till premiärminister Bennett, till vilken handlingarna översänts och som kommer att diskutera saken med västerens styrande ministrar så snart som en konferens kan anordnas i Ottawa. Under tiden komma förberedelser att göras för att ett snart möte mellan direktörerna för Manitoba, Saskatchewan och Alberta:s vetepooler skall kunna komma till stand. Försäljningsverksamheten kommer att erhålla finansiell hjälp från regeringens sida och i huvudsak kommer samma plan att följas som mr. Bennett förut föreslagit. Detta innebär upprättandet av en central handelskorporation

med samma befogenhet som ett vanligt spannmålsbolag. De under de sista två veckorna inkomna rapporterna tala

Forts. å sid. 10.

Lindbergh's till Orienten.

Överste och fru Charles A. Lindbergh ha nu begivit sig i väg på sin semesterflygning till Orienten. Färden företages i ett Lockheed Sirius monoplan, som genom påmontering av pontoner har omändrats till sjöplan. Resan kommer att gå över Ottawa, nordvästra Canada, Alaska över Behrings sund till Kamchatka-halvön i Sibirien och därifrån över Kuril-öarna till Japan. Något meddelande om deras tripp till Kina och återfärden till Staterna har ej erhållits. Lindberghs maskin medför två radioapparater och reservportioner för sextio dagar.

Mayor Webb i favör av arbetare- baracker i Nord. Nödhjälpsarbeten

Col. Ralph H. Webb, Winnipegs borgmästare, som i dagarna besökt Ottawa för att konferera med premiärministern och arbetsministern i arbetslöshetsfrågan, har beträffande den föreslagna rekryteringen av arbetarebataljoner för att utföra statsarbeten under den kommande vintern, gjort följande uttalande: "Jag anser det tillrädligt för den federala regeringen att betrakta den nuvarande situationen som en nationalfara och framlägga ett program för statsarbetens utförande. Till exempel konstruerandet av Trans-Canada Highway och uppdelandet av arbetena i olika distrikt med ett visst antal män i varje distrikt. Männen komma ej att ställas under militär rutin eller disciplin, men komma att förläggas i baracker, liksom varje annan arbetsgivare brukar göra in om det område han arbetar på. Det borde vara praktiskt att placera männen i grupper eller bataljoner på 1000 stycken och regeringen bör naturligtvis placera lämpliga män som ledare för de olika grupperna."

Canadas vete kommer nu- mera att torkas enligt svensk metod.

Svenska Maskinverken i Södertälje konkurrera
ut amerikansk firma.

Svenska maskinverken i Södertälje ha i dagarna avslutat en affär av intresse i Canada, nämligen anläggning av Maskinverkens vacuum-system för torkning av spannmål, som nu skall införas i canadensiska statens nya lagerhus i Lethbridge i Alberta.

Man hade redan lämnat uppdrag åt en amerikansk firma att installera en varmlufttork av gängse typ, då Maskinverkens konstruktioner uppträdde på marknaden. Varmlufttorkar anses medföra risker för spannmålets försämring och vederbörande blevo därför intresserade av att pröva Maskinverkens system. En undersökning igångsattes, vilken resulterade i fackmännens enhälliga tillstyrkande av den svenska typen, och denna kommer alltså nu till uppförande i Lethbridge genom tillverk-

ning i Canada av Maskinverkens licensfirma, det amerikanska Ingersoll-Rand Company, som även har verkstäder i Canada.

Lagerhuset i Lethbridge skall bli av betydande storlek. Denna första apparat kan torka 3,300 säckar per dygn, som utgör en tredjedel av den planerade kapaciteten, dess oscillerande järncylinder har en diameter av cirka 3,5 m., en längd av cirka 9 m. och rymmer 615 hektoliter. Maskinverkens konstruktioner för torkning äro helt nya. Uppfinningen är gjord av ingenjör A. E. Jonsson, Lidingsö. De första experimenten gjordes vid Kooperativa förbundets kvarn Tre Kronor i Stockholm, där nu en stor torkkapparat på 270 hl. rymd arbetar sedan år 1928.

SVENSKA
CANADA-TIDNINGEN

Canada-svenskarnas hem- och farm-
journal.

Trycket och utgifva varje torsdag av The Canada Weekly Printing Co., Ltd., ett aktiebolag registrerat under provinsen Manitobas lagar, med utgivningsort 325 Logan ave., Winnipeg, Man.

Enligt Canadas lag, är vi ansvariga för betalningen av en tidning för hela den tid vi mottager densamma från postkontoret, antingen vi själv är prenumerant, eller vi mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerations-tid är utlöpen måste vi underätta ut-givaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrettar utgivaren därom, vidare tidningen fortfarande sändas till den gamla adressen, så är ni skyldig fort-farande betala för densamma ifall per-sonen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återändas ej såvida ej porto närslutas.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till an-nan ort, embedjas vänligen att till oss uppge namn på såväl sin gamla post-station som den nya, emedan vi i an-nat fall äro urständsatte att sända tid-ningen.

Betalning:— De av prenumeranter-na, som insända betalningen per post, embedjas att göra det genom "money order", "express order" eller i regi-strerat brev. Privata "checks" måste betecknas på 15 cents för "exchange". Kvitto erkänns genom ändring av da-tum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tilländas prenu-meranten, tills den är uppsagd och be-talning efter \$2.00 per år måste er-läggas för skuld. Alla brev och för-sändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ord" o-c bidrag och polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågningar (3 ggr.) \$1.50. Dödsannonser med ram och kors ej öve rlgande 3 tum \$1.50. Förelv-ningannonser, önskas, lediga platser m. m. 75c. per gång för utrymme icke översrägande 1 tum. Omfattande kyrko-notiser och meddelanden om brötsmö-ten, speciella missionsmöten, årsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Dyligt annon-sering införes endast mot förut insänd likvid.

När generalen exercera-
de beväring.

I sergeant Strids efterläm-nade anteckningar hämtade ur militärlivet fann jag följ-jande lilla episod:

Sergeant Strid blev en dag anmodad att infinna sig hos general X. "Det är i en pri-vat angelägenhet jag låtit kalla dig," sade generalen. "Min läkare har ordinerat mig att taga morgongymnas-tik såsom gevärshandgrepp m. m. Kom hit i morgon bit-tida kl. 7." Nästa morgon infann sig sergieanten på be-stämmd tid och exercisen på-börjades. "Du skall nu be-handla mig precis som om jag vore en menig man," sa-de generalen. "För fot ge-vär! Får jag be herr gene-ralen vrida högra handen li-te till." "Har jag ej sagt att du skall behandla mig som menig man?" röt generalen. "För fot gevär — törs jag be herr gene—" "Det var väl då också sju t—n m. m.! Kan du inte lyda, karl!" ryter generalen änyo. "Som herr generalen befäller. Giv akt! Råta ut knäna, inga krokiga ben, vänster hand flat intill läret, råta ut den krokiga tummen och låt den vila på byxlinningen!" "Det går bra, det går bra," sade generalen. "Håll käft, inget språk i le-det," ryter sergieanten. "Ut med bröstet, dra in den posi-

ga magen, hälarina tillsam-man och tärna utåt, jag skall brodera mig, lära en sådan gök vad det vill säga att va-ra rekryt!"

Hur generalen kände sig, förmåler icke historien, men nästa morgon möttes ser-gieanten av en betjänt, som meddelade, att generalen ej behövde mera morgongymna-stik.

Pelle.

Språk och kultur.

"Augustana" förvänar sig över att svenskan bibehållit sig så väl i Texas. Det är egentligen ingenting att för-väna sig över. Svenskan ha-de kunnat bibehålla sig lika gott på andra platser. Att hon icke gjort det, har sina helt naturliga orsaker.

Då jag i en viss församling framhöll vikten av att under-visa barnen i svenska, fick jag av en diakon till svar: "Asch, de äro ju i tredje släktledet!" — likasom om det vore en självskrivne sak, att svenskan icke får begä-nas av mer än högst två släktled här i Amerika! Var hade diakonen fått den be-fägda uppfattningen? Han kunde ju visserligen ha varit dum nog av sig själv, men det är också ingenting som hindrar, att han kunde ha lärt den dumheten av någon augustanapräst. Jag hade hållit några tal i nämnda för-samling, vari jag framhöll svenskarnas höga anor. Strax efteråt kom en framstående präst dit och skällde ned den svenska storhetsgalen-skapen. Jag fattade det gi-velvis som ett utfall mot mig, ehuru prästen icke hört nå-got av mina tal, och ehuru man talade väl om mig i för-samlingen. Här i Canada kom en svensk augustanapräst och ville disputera med mig, idet han påstod, att det var vår plikt att lägga bort sven-skän. En annan augustana-präst skrev i "Augustana," att det vore "önskvärt," om vi kunde få behålla bruket av svenskan ännu en tid. Jag delar hans fromma önsknin-gar, men jag har ingen sym-pati med hans pjunk. Ej hel-ler har jag någon sympati med det slags pjunk, som sångsjöprer ådagalägga, när de resa landet runt och sjun-ga: "Liv och blod för landets ära!" Ha de icke svenskhet och mannamod nog att sjun-ga: "Liv och blod för Sveriges ära," så kunna de ståna hemma. Dyligt pjunk är en förnärmelse och en skymf mot de tusental av oförvilliga svenskamerikanska foster-landsvänner, som sjungit den sången, eller njutit av att höra honom sjungas, utan att ha en aning om att det låg någonting otillbörligt däri. Hurudant pjunk prästerna ha serverat för folket genom "Augustana," ha vi redan påpekat. Här kommer en och säger rent ut, att vi icke få hysa några tankar på att bygga ett nytt Sverige i Ame-rika (vilket kan hava blott en mening, nämligen: "Vi få icke umgås med tankar på att bibehålla svenskan i mer än ett eller två släktled"). För att försvara sin ljumhet med avseende på svenskhe-ten förebär redaktören: "Tror någon, att han kan förhindra, att engelskan blir våra efterkommandes språk? Det var blott fråga om att bibehålla svenskan så länge

som möjligt och i den mån det kan anses vara förmån-ligt och önskvärt. Högst få torde de vara, som bygga luftslott för kommande år-hundraden — tyvärr, ty om vi byggde fler luftslott, skul-le det bli mer handling Vik-tor Hugo kallar luftslotten stordådens mödrar. "Dröm-mar i dag, kött och blod i morgon," och det heter i den engelska bibeln: "Where there is no vision, the people perisheth." Men i första hand är det nutidens krav, vi vilja tillgodose. Vad texasborna gjort utan ansträngning, kun-na vi göra ofantligt mycket bättre genom motsvarande ansträngningar.

När fröken Anna Olsson för många år sedan utgav en bok för barn på svenska, an-märkte "Augustana" tviv-lande, nästan spetskt, har det förefallit mig: "Och hon tror, att hon kan intressera barnen för svenskan!" (eller ord av liknande innebörd.) Naturligtvis var det tvivel underkastat, i all synnerhet sedan Augustanasynoden ned-lagt svenska skolor, söndags-skoltidningar, ungdomsskrif-ter — allt som tjänar till och behöves för att vidmakthålla intresset för svenskan hos de unga, och i stället börjat föra öppen propaganda för svenskhetens avskaffande.

För några månader sedan bildades i Moline, i augusta-natryckeriets omedelbara närhet, en förening för svenskhetens bevarande. I ett föraktfullt omnämnande i "Augustana" fingo dessa svensketsvänner heta "en-tusiaster."

Augustanaprästerna ar-be-ta alltså (med några heder-liga undantag, få vi väl sä-ga) målmedvetet och fram-gångsrikt för svenskhetens avskaffande. Under krigs-hetsens dagar uppmånade "Augustana" till och med folk att icke säga eller skr-iva något till svenskans för-svar — man skulle bara hål-la sig stilla och vara besked-lig. Jag var i början hägad för att anse detta som en nödtvungen åtgärd för att förhindra, att välmännande personer skulle förivra sig och därigenom skada mera än gagna. Jag hoppades i det längsta, att man likväl var betänkt på medel att rå-d-da den för oss så värdefulla, oundärliga och oersättliga svenskan. Huru illa jag missräknade mig, torde nu ligga i öppen dag.

Med allt detta skulle vi kunna högakta augustana-prästerna och antaga, att de visserligen äro inskränkta och att de besjålas av ovist-nit men förvrigt äro välmän-nande. Men att de icke des-to mindre, oaktat det är up-penbart för var man, vad deras syftemål är, så uppen-bart, att att det framkallat berättigad kritik från All-svensk Samling och andra håll — att de icke desto min-dre vilja framstå som svensk-hetens förnämsta stöd i Ame-rika, det smakar så mycket av oärlighet och skrymteri, att det icke bör passera oan-märkt, helst deras ärlighet och uppriktighet i andra och viktigare stycken ingalunda är höjt över allt tvivel, som vi längre fram ämna påpeka, om det blir oss tillåtet.

Det är ännu en omständig-het i detta sammanhang, som förtjänar att påpekas. Hela vintern 1892-3 och 1893 låg

jag och studerade vid Augu-stanas teologiska seminari-um. Vi hade då en lärare av tysk härstamning, vars huvudförtjänst torde ha va-rit, att han var en storskräv-lare. En gång i veckan kom han med sovvagn från Chi-cago för att skola oss eller, om han så behagade, skräv-la för oss en dag. Bland annat, som han försökte inplugga i oss, var, att vi icke skulle vinnlägga oss om att bibe-hålla svenskan, utan snarast möjligt övergå till bruket av engelska. Alltså hade Au-gustanasynoden redan före krigshetsens dagar igång-satt en språkhets och gjort sin prästbildningsanstalt till en hård för en svenskfientlig strömning. Då sådana in-flytelser i fyratio, femtio år, och kanske ännu längre, ut-gått från vår förnämsta bild-ningshärd, är det sannerli-gen icke att undra på, att svenskheten ibland oss nu är i en ömkansvärd belägen-het.

Det är med en viss stolthet jag tänker på, att jag, ehuru jag ännu icke fyllt tjuguet år, hade mandom och själv-ständighet nog att vända ryg-gen till denna bildningshärd, och då man inbjöd mig att komma tillbaka för att full-borda mina studier, sade jag: "Nej tack!" — eller kanske nyttjade jag något mindre hövligt uttryck. Och jag var fullt medveten om huru ödes-digert mitt steg skulle bli va för mig själv.

Den omtalade tyske profes-sorn var en ståtlig person med trind mage, fylliga och rosiga kinder och korpsvart hår och skägg. När han in-skräppte hos oss sina hälso-regler, kunde man tro, att han hade funnit på konsten att leva i hundra år. Stackars karl! Han visnade som ett blomster med maskstungen rot, sannolikt emedan han försvagat livsorganen genom att överdrivet pyssla med sin ytre människa. En tid följde jag noggrant hans hälsoråd — man kände sig så viktig och märkvärdig, när man misshandlat sin kropp enligt professorns för-skrifter. Lyckligtvis kom jag dock snart nog till insikt om att dessa övningar voro skadliga för hjärta, lungor, njurar och nervsystem.

J. B. Linderholm.

Språk och kultur.

Ett genmäle.

Ärade redaktör!

Som jag händelsevis kom att läsa en artikel i Eder tid-ning skriven av J. B. Linder-holm under rubriken "Språk och kultur," där han går i härnad mot augustanapräs-terna, och som jag gärna vill skriva något om nämnda artikel, så anhåller jag här-med om plats för några rader.

Vad herr Linderholm egent-ligen åsyftar med nämnda artikel, kan jag ej förstå, och av artikeln att döma så tviv-lar jag om han vet det själv, och upphovet till artikeln i fråga synes vara, som han själv tillstår, "Jag plågas understundom av elaka tan-tar — tankar så stygga, att de omöjliga kunna härröra ur mitt eget hjärta — de mä-ste vara inblåsta av den onde själv." Om det är den onde, som fört pennan i herr Lin-derholms artikel, då är det

ej att undra på att prästerna bliva föremål för hans an-fall. Emellertid så tvivlar jag på att det är den onde, som är den ledande driften till ovannämnda artikel, ty den onde lär vara en ganska slug herre och skulle knap-past göra sig skyldig till ar-tiklar, där sårad egenkärlek och halsstarrig uppblåsthet äro rätt och slätt i ögonen fallande. När en person ut-brister i en tidning, att au-gustanaprästerna äro ett rätt okunnigt folk, så kan det knappast vara bevis på an-nat, än att personen i fråga har ganska vilseledande upp-fattningar. Just tänk att be-skylla en klass människor på cirka 2000 medlemmar, om vilka man på goda grunder kan säga, att de representera det bästa i fråga om karak-tär och moral bland svens-karna, och vilka tillhöra ett kall, där den minsta avvikel-se från kristlig vandel ge-nast blir föremål för an-märkning. Att beskylla den-na klass som ett helt och utan undantag som ett rätt och obildat folk, är sanner-ligen ett praktexemplar av uppblåsthet och dumdrig-het.

Vidare säger herr Linder-holm: "Augustana redigeras på sin tid av dr Nore-lius. Nu redigeras den av en annan teologie doktor (kanske av mer än en). Av språket att döma är denne lika obildad som dr Norelius, måhända ännu mera. Mer än en gång har jag intagit av vämjelse, när jag läst Augustanas genomslå språk och iakttagit redaktionens oförlätliga svar." Till detta vil jag blott säga, den tid-ningsläsande allmänheten är ej så dum, att det blott for-dras att kritisera överlägsna personligheter för att bli va anedd som en övergångare. På samma gång vill jag frå-ga: Har J. B. L. nekats spalttrum i Augustana?

Till avslutning vill jag blott tillägga, att jag ej skr-ivit detta för att försöka kom-ma augustanaprästerna till räddning. Nej, jag är säker på att augustanaprästerna och särskilt om de läst de svenska tidningarna i Cana-da de senaste tio åren, visa-de ett medlidamt, leende, när de kommit till flodens källa. Och till sist vill jag fråga, är det någon reson för en person att skylla olika personer eller samfund att vara förrädare till allt vad svenskhet heter, för att de bruka landets språk, när om-ständigheterna så fordra, särskilt av en person, som den ena årstiden talat om, att vi skola lära oss isländ-ska, och nästa årstid att vi skola lära finska o. s. v.

Högaktningfullt

Adolph Johnson.
Langenburg, Sask.

Hitta.

— Vad skulle du tänka om du hittade fem kronor i byx-fickan?

— Att jag tagit på mig nå-gon annans byxor.

— — —

— Har ni tappat en plån-bok?

— Ja, har ni hittat den?

— Nej, men ni är den sex-tonde jag frågar i dag, som har förorat en.

En resa genom torkans land.

Wadena --- Shaunavon.

Det var en härlig sommar-dag i nådens år 1931 då jag på resa från Svenska midsommar-tinget i Wadena befann mig i präriemetropolen och järnvägsknuten Moose Jaw i södra Saskatchewan, i väntan på det tåg som kl. 11 f.m. avgår till den över 200 mil i sydvästlig riktning belägen präriestaden Shaunavon. Långt väntetiden men till sist ljuder avgångssignalen. Kommen ut på farmlandet mötas vi av en jordstoft vars like man sällan sett. Den torra åker-jorden yrde omkring som snö i snöstorm och föranledde tågbetjäningen att tillsluta alla fönster och andra luft-hål på tåget, trots detta trängde jorden in och lade sig överallt så man snart kunde skriva sitt namn i "sand-skrift" på både bord och bänkar. Då stormen någon gång för en stund bedarrade och man kunde se ut över landska-pet möttes man av en sorglig syn, ett öde land, av torka och vind förstörda åkrar, vilka detta år icke komma att bära någon skörd. Säg man någon gång en häst eller en ko kom man ovillkorligen att tänka på "Faraos magra nöt", en snabb-räknare skulle säkert kunnat räkna revbenen på "krakarna" fastän tåget gick med god fart.

Mellan Expanse och Assiniboia kunde man få se en och annan grön åker, men var nog det mesta även där förstört av torka och vind. Från Assiniboia till Admiral var det åter samma tröstlösa anblick, ty så långt man kunde se på båda sidor om järnvägen fanns knappast ett grönt strå och de förr så bördiga åkrarna

Från Eriksdale — Mulvihill, Man.

Onsdagen den 8 juli fyllde en välkänd och allmänt aktad landsman i härvarande koloni, mr. Nils Nelson 65 år. Dagen till ära hade många av hans "goda vänner och trogna grannar" samlats för att bringa honom sin lyckönskan. Minst 40 personer hade infunnit sig så att huset blev alldeles fullt av folk. Mrs. Forslund frambar de närvarandes hjärtligaste lyckönskningar och festföremålet avhurrades och hissades. Mr. Nelson är född i Offerdal, Jämtland och kom till Canada 1905. Efter ett par års vistelse i Winnipeg tog han upp homestead härstades. I Sverige tjänade Nelson under många år Kungl. Maj:ts och Kronans som dragon. Här i Canada har han vid sidan av sin farmverksamhet även arbetat vid järnvägen ända tills i år.

företedde nu en slående avbildning av öken Sahara. Våra herrar ministrar i Ottawa skulle här finna ett förträffligt arbetsfält då de resa ut för att undersöka förhållandena i västern. Ställningen på dessa platser är verkligen så förtvivlad att den kan ej beskrivas.

Dagarna före min genomresa hade det regnat duktigt — men det kom för sent — förödelsen var redan fullständig. Vad nu folk och djur på dessa platser skola leva av under kommande vinter vet nog ingen, icke ens en av experterna i mr. Bennetts kabinet. Om man för ett ögonblick stannar reflekterande inför denna naturkastastrof och nationsolycka förstår man att det icke alls är nödvändigt för människorna att organisera sig för att mördra varann och förstöra varandras egendom så som de sker i krig. Det visar sig nu och har väl för övrigt alltid visat sig, att det finnas makter över vilka människan icke har kontroll, som sköta om den saken närapå lika grundligt som människan själv. Hur skulle det vara om människorna organiserade sig lika effektivt för att bistå varann i motgångens och olyckans dagar som de nu organisera och bereda sig endast för att förstöra.

Även Shaunavon-distriktet har lidit oerhört av torkan varför skörden säkerligen blir minimal även där, om nu något alls beroende på huruvida det efterlängtnade regnet ej uteblir allt för länge. Hoppas det kommer snart!

Egri.

Vänfast, lättlynt och språk-sam har Nelson vunnit många vänner. Han och hans trogna maka med vilken han varit förenad i ett över trettioårigt äktenskap ha ett gästfritt hem, där gammaldags god svensk sed är rådande. De äro trogna fädrens kyrka även i främmande land och aldrig stä deras platser i kyrkan tomma då Guds ord predikas. I deras hem ha prästen och studenter alltid haft sitt kvarter och bästa stöd. Må välsignelse och lycka följa den genom livet.

E. S.

Bröllop i Kuroki.

Ett storslaget och trevligt bröllop hölls i mr. och mrs. Einar Eliasons hem i Kuroki, Sask. torsdagen den 16 juli då deras dotter sammanvigdes med pastor George August Magnuson från Midale, Sask. Vigseln förrättades av pastor

Oscar Gunnerfeldt, Winnipeg biträdd av pastor Gust. S. Fryklind, Wadena, Sask. Det stora, rymliga nybyggda hemmet var smakfullt dekorerat med blommor och grönt. Bröllopsmarscherna spelades av miss Naomi Magnuson. Företrädd av tårnor och marskalcker samt små blomsterflickor eskorterades bruden av sin fader fram till sin väntande brudgum. Bruden bar en utmärkt vacker bröllopsklänning av vitt siden med lång brudslöja och ett diadem av orangeblommor.

Vigselceremonien förrättades på engelska språket, den var imponerande och högtidlig i närvaro av en skara släkt och vänner. Ett program av sång och musik presenterades, hälsningstelegram upplästes och lyckönskningstal hölls av flera av de närvarande. En finare bröllopsmiddag serverades av brudens föräldrar. Vård och värdinna var brudens sväger och syster rektor och fru Reuben Mollberg. En mängd stiliga och nyttiga presenter förrättades brudparet. Bröllopet var ett gediget, äkta skandinaviskt sådant och det var sena aftonen då gästerna lämnade bröllopsgården.

Brudparet anträdde omedelbart sin bröllopsresa till Prince Albert National Park och andra turistorter. Efter återkomsten komma de att bosätta sig i Midale, Sask. varest brudgummen är pastor för Svenska Baptistförsamlingen.

O. R. Gunnerfeldt.

Wadenanytt.

Från vår korrespondent.

Svenska Förbundet i Canada avhöll söndagen den 12 juli "Forummöte" hos mr. John Östlund, Wadena, Sask. Mötet gynnades av särdeles vackert väder och deltagarnas antal var stort, så även antalet av de där behandlade frågorna. Diskussionen var flera gånger rätt så hetsig och då härvarande ordf. ville veta hur det förhöll sig med hedersledamotskapet i S. F. C., om man erhölet detsamma genom att betala medlemsavgift efter livstiden, genom att donera någon större summa till fonden för ålderdomshemmet eller för att ha utträttat något till frömma för S. F. C. då höll det på att "ta eld" riktigt. Striden avblästes emellertid och mr. Pete Norberg redogjorde för vad som förekommit på årsmötet och vilka beslut som fattats å detsamma. Vad den finansiella ställningen angår redogjorde var kassör därför och funno vi att vi hade "gått i hålet" men att om våra grannar iendon och Edfield gava oss en hjälpande hand vi kanske kunde klara oss någorlunda. Mr. Norberg föreslog såsom diskussionsämne på vår "Forumklubb" vi skulle behandla frågan "Är kvinnan mannens egendom?" Mötet förklarades därefter avslutat och vid kaffebordet enades vi om att andra söndagen i augusti samlas hos mr. och mrs. Ekman.

John Östlund.

Ford Tudor Sedan

Till Salu

1926—27 Ford Tudor försedd med "Rucksteel" axel till salu. "Rucksteel" axeln är en stor förbättring på modellen T Ford. Genom att använda denna axel kan man öka hastigheten till 50 a 55 miles i timmen.

Bilen har körts de två sista åren av den i västra Canada väl kände Ingvar Olsen och har under denna tid blivit noggrant eftersedd.

Bilens klädsel är ny och lackeringen i förstklassigt skick. Nya 15.000 miles "tires" på såväl reserv- som de övriga hjulen. Bilen, som är en ypperlig landsvägs-vagn säljes till mycket moderat pris.

För uppgifter om pris, betalningsvillkor etc., skriv till, eller besök

Svenska Canada Tidningen

325 Logan Avenue

Winnipeg, Man.

Femårsplanen är ett enda stort fiasko.

Forts. från sid. 1.

strikt fordran på räntabilitet, ordnad bokföring och kalkylering i alla fabriker. De alltjämnt växande investeringsutgifterna kunna icke längre täckas enbart ur budveten, och jordbruket erfordrar alltjämnt nya investeringar. För att kunna genomföra femårsplanen erfordras räntabilitet och uppnående av överskott inom industrien. Framför allt måste självkostnaderna, som hittills stigit i många fabriker, återigensänkas.

Stalins tal, som i dagarna återges i Times via Riga och direkt från Moskva i Daily Express, tolkas i London som ett definitivt erkännande från Stalin, att både femårsplanen och den kommunistiska regimen överhuvud misslyckats. De förändringar Stalin anbefallt äro i sanning "revolutionerande" — från kommunistisk synpunkt nämligen. Den ryske arbetaren skall härnäst icke betalas efter vad han behöver utan efter kvantiteten av det arbete han utför. En bestämd skillnad kommer att göras mellan yrkesskickligt arbete och grovarbete.

Det verkliga avsvärjandet av sovjetprinciperna ligger förce år 1922 började sina emellertid, påpekar Star, där sovjetkommittéerna, att hittills lett fabriker, fotografier tagits.

skola förvandlas från kollektoral administration till individuell.

Hans mest förvånande medgivande var kanske, att borgarklassen härnäst skall behandlas med större respekt och skapandet av en produktiv teknisk intelligensaristokrati bli ett av ryska republikens första mål.

Evening Standard väntar, att resultatet inom kort kommer att bli olikheter i inddras komster och olika levnadsstandard inom Ryssland, och då räcker det inte längre med att vara kommunist.

För tjugotre år sedan inköpte canadensiska staten omkring 800 bufflar från Montana. Dessa utgjorde en kvarleva av de hundratusenden som förut vilda strövade omkring på Canadas och Förenta Staternas prärier. Hjorden överfördes till Canadian National Park, Wainwright, Alberta, där de nu förökats sig i sådan grad att de näst förflyttas till olika platser i Canada och dessutom en årlig nedslaktning av ett visst antal måste göras. För närvarande finnes i Wainwright 6,000, i Elk Island Park 1000 och omkring 13,000 i Wood Buffalo Park, Northwest Territories.

Sedan Royal Canadian Air-kartläggningsförsök från luftten, hava över en halv miljon som hittills lett fabriker, fotografier tagits.

Behåll hoppet

även när andra mediciner ej lyckats hjälpa er. Ett enkelt, välbeprövat ört-preparat som

DR. PETERS

KURIKO

kanske kan föra er på bättringsvägen. Den har gjort detta med tusentals andra. Varför ej med er?

Den är fullkomligt tillförlitlig. Den innehåller inga skadliga droger. Den är bra för varenda en i familjen.

Den intressanta berättelsen om dess upptäckt, tillika med värdefulla upplysningar och sanningsenliga vittnesbörd, sändes fritt på begäran. Detta berömda örtbotemedel kan ej erhållas på apoteken. Speciella agenter tillhandahålla det. Tillskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tollfritt i Kanada)

Egypten inspirerade svensk allmogekonst för 1500 år sedan.

Märkliga resultat av orientalisterna Fredrik Martins forskning.

För S. C. T. från Svensk-Amerikanska Nyhetsbyrån, Stockholm, juli.

Efter att i ett artionde ha undvikit att offentliggöra resultaten av sina forskning har nu den världsberömda svenska orientalisterna, dr. Fredrik Martin, åter dragit uppmärksamheten till sig genom att framlägga till synes fullt bindande bevis för att ett orientalistiskt, inte minst egyptiskt kulturinflytande gjort sig gällande i Sverige redan under de första århundradena av vår tideräkning. Enligt dr. Martin skulle ursprungsarten till de svenska allmogedytlierna vara att söka så fjärran som i övre Egypten, där han gjort fynd av gamla textilier, som ifråga om mönstren visa en slående överensstämmelse med svenska. Även de rika fynd av konsthandverk, framför allt av guldföremål, som gjorts i svenska gravar från folkvandrings-tid, visa hän mot ett starkt orientalistiskt inflytande. Att den tidens svenskar stode i ganska livlig förbindelse med det romerska rikets utposter i mellersta Europa är ju redan förut känt.

Dr. Martin har under de senaste tio åren varit intensivt sysselsatt med forskning i Mindre Asien, Syrien och Egypten. Resultaten av denna forskar- och samlargär-

ning kommer nu att exponeras på en utställning i Wien, vilken senare skall flyttas till Paris och London. — Hela den konsthistoriska världen motser med intresse detta tillfälle att taga del av dr. Martins jämförande forskning, vilka komma att revolutionera vissa områden inom konsthistorien, speciellt de som rör sambandet mellan Norden och främre Orienten.

Den svenska forskaren förbereder dessutom utgivandet av ett monumentalt verk om Islams konst, troligen det största som någonsin blivit tryckt. Det utgör resultatet av fyrtio års studier och kommer att omfatta ett dussin band med tillsammans 1000 textsidor och 1500 illustrationer, som förut aldrig varit publicerade.

Tre band av det väldiga arbetet kommer att ägnas turkisk dekorativ konst i alla dess detaljer. Doktor Martin är den ende europé, som fått tillträde till och som haft möjlighet att fotografera i delar den turkiska skattkammaren, och de upptäckter han gjort här, såväl som i skattkammaren i Moskva och i en del grekiska kloster komma, när de närligen presenteras offentligt, att revolutionera alla begrepp som hittills ansetts för orubbligt grundade.

Kronprinsparets besök i Värmland.

Kronprinsparet besökte nyligen Filipstad. Dessförinnan besökte Nordmarks gruvor, Lesjöfors och Långban, där John Ericson föddes. Ett besök gjordes också i kyrkan samt i John Ericsons ståtliga mausoleum.

Norrskensflammans artikel brottslig.

Juryn i folksskolläraren Ivar Janssons, Båtskärsnäs, och E. Sundqvists, Lappbäcken, tryckfrihetsmål mot ansvarige utgivaren av Norrskensflamman, red. Helge Holmberg, har förklarat den åtalade artikeln brottslig enligt tryckfrihetsförordningen 3: 11 och strafflagen 16: 7. Utslag meddelades nyligen. Tidningen hade beskyllt kändarna för att ha framfört bil i berusat tillstånd.

Staten kan få köpa en privatbana.

Hernösand—Sollefteå järnvägsaktiebolag har hemjudit staten att övertaga bolagets järnväg och övriga tillgångar

på villkor som kunna ernås genom underhandlingar. Den ekonomiska depressionen har under senaste året ökat järnvägens svarigheter och fortsätter nedgången i trafiken anser sig bolaget nödsakat att inom kort träda i likvidation.

Svenskbyborna vänta på sovjetets beslut.

Enligt vad T. T. inhämtat har man från svensk sida gjort förfrågan hos sovjetlegationen i Stockholm, hurvida de svenskbybor, som anmält sin önskan att återvända till Ukraina, kunna påräkna inresestillstånd. Legationens svar torde ej vara att emotse förrän tidigast i slutet av juli månad. I avvaktan härpå kunna givetvis ingå åtgärder vidtagas från svensk sida till påskyndande av bybornas avresa.

Baptisterna få inte hålla andaktsstunder på älderdomsheimmet.

Den mycket omtalade striden i Slöinge, Halland, angående förment baptistpropaganda vid församlingens älderdomsheim har nu bilagts.

Föreståndarinnan för Älderdomsheimmet har nämligen undertecknat en förbindelse i den riktningen. Skrivelsen har upprättats av fattigvårdsstyrelsen, som förklarar, att om föreståndarinnan nekat underteckna densamma, hade man uppsagt henne.

Sjukhuspersonalens tystnadsplikt blir skärpt?

Gästriklands läkareförening har fäst medicinalstyrelsens uppmärksamhet på behovet av lagbestämmelse om tystnadsplikt även för läkarnas medhjälpare. Visselriker, torde tystnadsplikten kraftigt inpräntas hos skoterskor under utbildningstiden och torde väl i allmänhet ha gått dessa så att säga i blodet i samma grad som för läkarna, men enligt föreningens mening torde skoterskorna kanske i högre grad än läkarna behöva stödet av i lag ålagd tystnadsplikt. Beträffande övriga sjukvårdsanstalter anställd personal, som ej fått och ej kan få inpräntat i sig denna lag och som ej heller är så fast lunden vid sjukvårdsverksamhet, finnes ett än större behov av en tydlig lagbestämmelse om tystnadsplikt.

Gårdets köksor gjorde 'myteri'.

Den kvinnliga kökspersonalen, tolv flickor, vid Göta livgarde, där man praktiserat individuell utspisning, lämnade vid 3-tiden en dag sina platser efter en tvist med husmodern. Man lyckades emellertid fullfölja spisordningen vid regementet genom kommanderingar och andra utvägar. Regimentets köksmästare förklarar, att flickorna inte riktigt förstå sig på de militära formerna. En övning kan ju t. ex. inte avbrytas utan värdare, utan då måste maten vänta. En hastig order kan medföra ändring i programmet och även andra oförutsedda händelser kunna komma emellan. Under sådana omständigheter uppstå ibland en del småkonflikter. Samtliga flickor voro oorganiserade.

Svensk miljon till norska strejkande.

Enligt St.-T. ha de strejkande i Norge fått ytterligare understöd från sina svenska kolleger. Efter en svensk-norsk konferens i Stockholm de sista dagarna har nämligen de förenade Förbunden beslutat bevilja de norska strejkande ett lån på en miljon kronor.

Senast var finansieringen av den norska storstriden uppe vid en nordisk överläggning i Oslo för ett par veckor sedan, men förhandlingarna om ännu ett lån ledde enligt uppgift då icke till något resultat på grund av de från svensk sida uttalade betänkligheterna inför här i landet förestående avtalsuppgörelser.

I norska kretsar tror man, att den förödande storkonflikten inom kort skall bilagas.

Ingen strejk för häktningarna i Adalen.

Den kommuniststyrda transportarbetarefackförbundet i Lunde hade enligt meddelande sammankallat Adalens fackföreningar till ett gemensamt möte i Folkets hus i Kramfors för dryftande av frågan om demonstrationer eller arbetsnedläggelser som protest mot åtalet mot arbetarpressen och

häktningarna av arbetarna i anledning av de s. k. Adals-händelserna.

Till mötet hade infunnit sig en ganska sparsam menighet, huvudsakligen bestående av transportarbetare och strejkande vägarbetare, med andra ord de, som under den röda veckan i Adalen spelat första fiolen.

Parollen om generalstrejk förkastades emellertid och man nöjde sig med en protest mot häktningarna. Det förklarades påpekas, att inbjudaren till mötet var samma fackförening, som före tragedien i Lunde kallat till massmöte i Frånö, varifrån demonstrationståget mot Lunde utgick.

Vid ett av socialdemokraterna anordnat möte, varvid även häktningarna voro på tapeten, beslöt man antaga en protest mot att häktningarna företagits, innan Adalskommissionens undersökningsresultat föreligger klart.

Mystik kring dödsfall efter slagsmål.

Enligt Ny Tid ägde häromnatten ett slagsmål rum i ett hus i Majorna, varvid en medelålders bageriarbetare omkom under mystiska omständigheter.

Den omkomne och en hans kamrat, även han bageriarbetare, hade på eftermiddagen festat om ute i staden och sedan fortsatt pokulerandet i kamratens bostad. Därunder hade de kommit i ordväxling, vilken urartat till ett våldsamt slagsmål.

Oväsendet föranledde någon av grannarna att telefonera efter polis, som vid ankomsten till platsen fann en man liggande sanslös på gården. Han företedde inga yttre skador med undantag av ett sår på läppen. Konstaplarna buro upp den skadade i bostaden, och då ingen fara för livet syntes föreligga och enär frun i huset åtog sig att vårda honom, avlägsnade de sig igen.

Emellertid blev mannen sämre, varför vårdfolket tillkallade läkare. När denne anlände, var dock mannen redan död. Vården och hans hustru voro i förhör hos polisen. Hustrun släpptes därefter åter, medan mannen fick kvarstanna. Han bestrider att han vållat den andres död och anser att denne fallit utför trappan och ådragit sig de skador som ändat hans liv.

Den dödade mannen är bageriarbetaren Viktor Emanuel Svensson, född 1884.

Visby sjukhus otidsenligt, vårdar dåligt.

I rapport till medicinalstyrelsen över verkställd inspektion av lasarettet i Visby framhåller generaldirektör Nils Hellström såsom anmärkningsvärt att vissa grupper av operationer icke företagits på lasarettet. Sålunda har under åren 1926—1930 varken utförts något enda ingrepp å njurarna eller någon resekction på magsäcken för kräfta. Ej heller har under tiden förekommit mer än en enda operation för struma eller Basedowska sjukdomen. Det är givet att denna stora återhållsamhet beträffande nämnda delar av kirurgien, vilka icke kunna anses såsom sådana specialområden att de endast tillkomma klinikerna och de stora uppdelade sjukhusen, återverkat högst ogynnsamt på sjukvården på lasarettet. Härigenom ha patienter lidan-

de av sjukdomar inom ovan-nämnda sjukdomsgrupper, icke kunnat få den vård ett nutida lasarett bör lämna.

Vidare anmärker generaldirektören på att vårdtiden för vissa sjuka — i första hand för sockersjuka vårdade personer — är anmärkningsvärt lång. En har vårdats omkring åtta år, en annan tre, en tredje ett och ett halvt år samt en fjärde nära ett år. Samtliga patienter vårdades på den avdelning som lasarettsläkaren ensam omhändertade.

NÄRINGSLIVET.

Mul- och klövsjuka i Mal-möhus län.

Mul- och klövsjuka har konstaterats på lantbrukaren Viktor Anderssons gård i Tol-långa socken. Besättningen utgöres av 10 nötkreatur och 45 svin.

De arbetsvilligas i Adalen ersättningskrav.

De av de s. k. arbetsvilliga i samband med händelserna i Adalen framställda kraven på ersättning komma icke att behandlas av regeringen förrän den särskilt tillsatta kommissionen avgivit sitt utlåtande. Stuveribolagets framställningar i ärendet ha däremot remitterats till länsstyrelsen i Härnösand för avgivande av yttrande.

Munktells lånar en och en halv miljon.

Genom Göteborgs bank emitteras J. H. Munktells pappersfabriks A.-B. 45 proc. obligationslån av år 1931 a 1,5 miljon. Utgivningsdag var 15 juli, väröerna 1,000 och 5,000 och amorteringstiden 1932—51. Försäljningskursen är 100 proc. jämte 0,2 proc. fondstämpel. Lånevalutan skall användas till infriande av kortfristiga skulder.

Motboksägarna erhålla ersättning.

Ett flertal insättare i Gävleborgs läns sparbank gjorde på sin tid rätt avsevärda förluster genom en försikring av bankens ombud i Jättendal, förre hemmansägare P. Wennerström, men dessa skola nu enligt bankens beslut erhålla ersättning. Beloppen, som upptagits i nya sparbanksböcker ha i dagarna överlämnats till resp. insättare. Det sammanlagda beloppet uppgår till omkring 16,000 kr.

Inga blockadtavlor vid vägkanten.

Fyra arbetare i Bodafors ö-verklagade för någon tid sedan länsstyrelsens i Jönköping beslut att medge avdelning nr 105 av Svenska träindustriarbetareförbundet i Bodafors rätt att utmed allmän väg ha uppsatt på anslagstavlor med meddelande om prockning och blockad. Regeringsrätten har nu meddelat utslag på besvärren och därvid med ändring av länsstyrelsens beslut föreskriya att anslagstavlor icke få placeras närmare vägen än väglagen medger. Någon anledning att i detta fall medge undantag från väglagens bestämmelser anses nämligen icke föreligga.

Överums bruk donerar.

Styrelsen för aktiebolaget Ö-verums bruk har, enligt vad Ö. Ö. berättar, som gåva till Överums församling skänkt 15,000 kr. att användas till den beslutade restaureringen av Överums kyrka. En grundlig restaurering har länge varit ett önskemål. Det nu till församlingens disposition ställda

GÖTEBORGS BANK

Göteborgs äldsta bank, grundad 1848.
Eget kapital Kr. 78,750,000. (Över 20 millioner Dollars.)

SVENSKAR I CANADA!

Önskar Ni en säker placering och god avkastning av
Eder penningar så insätt dem på vår

KAPITALRÄKNING.

Vi gottgöra här på alltid högsta gällande ränta.
Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni
erhåller ränta på ränta.
Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Eder per post
en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss
och hur mycket det ökas genom ränta.
Alla slag av bankaffärer i övrigt.

beloppet är enligt vad för tid-
ningen uppgivits huvudsak-
ligen avsett för ombyggnad av
sakristian.

Vidare har bruksstyrelsen
gratis överlämnat erforderlig
tomt till det blivande ålder-
domshemmet.

**Landsbygdens folk begär
200,000 kr. i lotterimedel för
jordbrukspropaganda.**

Förbundsstyrelsen med Riks-
förbundet Landsbygdens folk
har hållits i Örebro med om-
bud från skilda delar av lan-
det samt omkring 120 andra
förbundsmedlemmar.

Styrelsen fick i uppdrag att
ingå till statsmakterna med
framställning att åtgärder
mätte vidtagas för att statliga
och statsunderstödda orga-
niser, som handha primär- och
sekundärkredit till jordbruket
mätte årligen vidtaga juste-
ring av räntesatserna, så att
dessas mer än vad nu är fallet
bringas i överensstämmelse
med den allmänna penning-
marknadens ränteläge. Sty-
relsen skall vidare hemställa
om beaktande av nödvändighe-
ten av att genom förhandlin-
gar med banker och andra
penninginstitut förmå dessa
att genom lån och kredit åt
jordbrukarna tillämpa samma
eller lägre ränta än de som
komma ifråga vid kreditgiv-
ning åt industrin och närings-
livet i övrigt. Stämman beslöt
begära 200,000 kr. i anslag av
propaganda för svenska lant-
bruksprodukters avsättning,
huvudsakligen i England.

POLIS- och DOMSTOLS- AREN DEN.

Tre månaders flicka mör- dad.

Nyligen upplöt i Falun liket
efter ett tre månader gam-
malt flickbarn, som tydligen
legat i vattnet omkring en
vecka. Enligt den igångsatta
polisutredningen föreligger
synbarligen barnamord.

5,000 i ersättning till på- körd cyklist.

Köpman R. Wallström i Ud-
devalla har av Viske härads-
rätt dömts att i böter, skade-
ersättning m. m. utge sam-
manlagt 5,186 kr. för att han
under fjolåret med sin bil på-
kört en cyklande lantbrukare
i Asklostertrakten, varvid
cyklisten svårt skadades.

Ett spritparti

på 230 liter estniskt jämta en
av ägarna till detta och den
bil som han använde till trans-
porten föll i tullpolisens hän-
der på Ulriksdalsvägen efter
en jakt som icke saknar sina
poänger. Sålunda måste poli-
sen använda revolver och
skjuta sönder ringarna på bi-
len innan förraren fann för
gott att stanna.

Stadsfiskalen i Luleå åtalas för att ha tagit för mycket betalt.

Vid rådhusrätten i Luleå

handlades ett mål mot stads-
fiskal Ebbe Hallberg, anhäng-
giggjort på förordnande av
J. O. Åtalet gäller ansvar för
det stadsfiskal vid utfärdan-
det av nykterhetsintyg för sö-
kande av körkort. Åtalet om-
fattar sammanlagt 233 sådana
fall. Aklagaren, landsfogde
Bramner, yrkade ansvar en-
ligt strafflagens kap. 25 par.
5 moment 3 jämfört med kap.
25 par. 17 samma lag. Målet
uppskötts på 6 veckor.

Djäv stöld på en Köpen- hamnsbåt.

En djäv juvelstöld har för-
övats på en av båtarna mellan
Malmö och Köpenhamn. En
känd Malmödam har nämligen
under en resa till Köpenhamn
blivit bestulen på smycken
till ett värde av 1,500 kr. Hon
hade i sin resväska medfört
smycken till ett värde av om-
kring 5,000 kr., vilka hon
skulle använda vid en famil-
jefest i Köpenhamn. Under ö-
verresan hade hon ställt ifrån
sig väskan på bagagehyllan
och upptäckte stölden först
när hon på kvällen skulle an-
vända smyckena.

Köpenhamnspolisens efter-
spaningar ha hittills varit re-
sultatlösa. Två danskor, som
varit med på resan och uppträ-
tt ganska märkvärdigt,
efterspanas nu.

Obligation med vinst för- falskad.

I en stor påcke premieobligation-
er från det nu konvertera-
de lånet av år 1921, som för-
inlösen överlämnats från en
Stockholmsbank, upptäckte
man i riksgäldskontoret, att
en av obligationerna, vara
1926 utföll vinst på 5,000 kr.,
förfalskats. Förfalskningen
hade utförts på det sättet,
att 7:an i talet 1706 klippts
ur från en annan obligation
och ersatt den ursprungliga
siffran på denna plats, vil-
ken i sin tur urklippts.

Banken hade fått obligati- onen från en lantbrukare

landsorten, vilket framgår av
den skriftliga deklarationen,
som alla måste avlämna.
**Vittnade, tog tillbaka, äng-
rade sig igen.**
En för mened häktad fru Ka-
rin Mellin blev helt frikend
av rådhusrätten i Stockholm.
Fru Mellin hade i hovrätten
avgivit ett för en köpman Ol-
sson så graverande vittnesmal,
att han blev dömd till 4 måna-
ders straffarbete för att ha
köpt tjuvgods, omkring 5,000
glödlampor. Sedermera åter-
tog hon dock detta sitt vitt-
nesmål och häktades av råd-
husrätten för mened.

Saken har för vidare utred-
ning överlämnats till krimi-
nalpolisen i Stockholm.
**Körde omkull med motorcy-
keln; hustrun dödades.**
KIRUNA. På vägen mellan
Gällivare och Överkälix rå-
kade slöjdärlaren N. E. Lund-
holm från Malmberget i en
kurva köra omkull med sin

Hon hade därför återtagit
vittnesberättelsen, vilket en-
ligt vad de tre männen inbil-
lat henne icke på något sätt
skulle skada henne.

Modern vittne till valdet mot sonen.

Beträffande knivskärnings-
dramat i Norra Liden har yt-
terligare inhämtats att den
knivskutne maskinisten Sven
Nilsson blivit utan föregående
ordväxling överfallen ome-
delbart utanför sin bostad av
stuveriarbetaren John Teo-
dor Billström, som först till-
delade Nilsson två knivhugg.
Nilssons moder hade från
fönstret åsett uppträdets bör-
jan, varför hon rusat ut och
funnit sonen liggande på
marken. Sonen hade försökt
resa sig upp, och modern
skulle hjälpa honom, då Bill-
ström åter rusade fram och
tilldelade Nilsson medan han
låg i sin moders armar ytter-
ligare fyra hugg, som gingo
genom kläderna. Ännu ett
knivhugg riktade han mot sin
vederdeloman, men det missa-
de och tog endast i rocken, och
Billström råkade tappa kni-
ven. Först nu lyckades mo-
dern jämte ett par tillsky-
nande personer föra Nilsson
upp i bostaden.

Billström hade dessförin-
nan på en plats i närheten o-
fredat ett sällskap, till vil-
ket han utropat: "Jag skall
märka er", varjämte han kas-
tat en tom flaska mot sällska-
pet. Han hade därefter rusat
in i sin bostad, tydligen för
att hämta kniven, för vilken
Nilsson sedan blev det olyck-
liga offret.

Billström har vid förhören
till en början förklarar att
han ingenting kunde minnas,
men har sedan för kriminal-
överkonstapel Byland medgi-
vit, att han erinrat sig förut
ha varit i delo med någon och
att han nu velat ta hämnd,
fastän denna kommit att gå
ut över orätt person. Bill-
ström är känd för ett svart
ölsinne och har tidigare up-
repede gånger varit i klamme-
ri med polisen på grund av
valdsamhet i berusat till-
stånd.

OLYCKSKRÖNIKAN.

Blekingska kappsejsar i byig vind.

KARLSKRONA. En seglings-
olycka, som kostade en 12-årig
gosse livet, inträffade utanför
Verkö i Karlskrona skärgård.
En blekingska kappsejsade
i den byiga vinden och de
ombordvarande, tre pojkar i
åldern 11, 12 och 15 år, kom-
mo i vattnet. Den äldste lyc-
kades rädda sig själv och 11-
åringen upp i båten medan
den tredje, en son till under-
officieren vid Kustartilleriet
A. Arweström, gick till bot-
ten och omkom.

Antråffades sanslös i en trappuppgång.

Chauffören Helge Hedberg
antråffades liggande sanslös
med ett kors i huvudet i en
trappuppgång till huset
Årstalunden 16, där han hade
sin bostad. Han fördes till
S:t Eriks sjukhus, där han
senare avled. Han hade ådra-
git sig de dödliga skadorna
har ännu ej kunnat utröna.
Saken har för vidare utred-
ning överlämnats till krimi-
nalpolisen i Stockholm.

Körde omkull med motorcy- keln; hustrun dödades.

KIRUNA. På vägen mellan
Gällivare och Överkälix rå-
kade slöjdärlaren N. E. Lund-
holm från Malmberget i en
kurva köra omkull med sin

motorcykel i vars sidovagn
hans hustru, Adele Viktoria
Lundholm, åkte. Lundholm
kom från äventyret med nå-
gra skramor men hans hustru
erhöll så svåra inre skador
att hon senare avled.
Fru Lundholm var född 1879.

Fotegenkök exploderar; kvinna dödad.

ÖSTERSUND. Då en 53-årig
fru Kristina Reinklou i Näl-
den skulle tända ett fotogen-
kök exploderade detta med
påföljd att hon fick sina klä-
der antända. Hon ådrog sig
därvid mycket allvarliga
brännskador och infördes till
Östersunds lasarett, där hon
nu avlidit.

Ötät kanot stjälper med tre ynglingar.

KARLSTAD. Tre ynglingar
från Skoghäll begåvo sig här-
omdagen ut på en segeltur i
en gammal, ötät kanot. Då de
kommit en bit utanför land
kantade farkosten i bränning-
arna och samtliga tre kommo
i vattnet. Därvid drunknade
två av dem, 15-åriga spring-
pojken Jönsson och arbetaren
Setterlund.

30-årig man omkommen un- der kanotsegling.

VÄSTERÅS. Under kanot-
paddling på Västeråsfjärden
omkom 30-årig metallarbetare
N. Lövgren från Västerås.
Vid tillfället rådde stark vind
och sjögång. Lövgren var
ogift.

Liten flicka i Jönköping bränd till döds under lek.

Då några barn lekte i ett kall-
badhus vid Vättern i Jön-
köping, råkade de tända eld
på kläderna på en femårig
flicka Britta Andersson. När
gammal gravplats. Dr Frö-
elden spred sig i kläderna,
din konstaterade att grusta-
kastade barnen flickan i sjön.
Tillstådeskommande personer
lyckades få upp henne, men
hon avled på lasarettet som
en följd av brännskadorna.

Matrosen föll ned i lastrum- met och slog ihjäl sig.

Matrosen Karl Linus Larsson
råkade häromdagen under
lastning på ångaren Arden-
nia vid Lysekil falla från ån-
garens däck ned i lastrummet,
varvid han ådrog sig så svå-
ra skador, att han nu avlidit.
Larsson var bördig från Om-
meberg och efterlämnar hus-
tru och barn.

80-årig kvinna överkörd och dödad av sportbil.

En dödsolycka inträffade ny-
ligen i Halmstad. En träd-
gårdsmästare C. G. Brödje var
på väg med sin sportbil, då
en omkring 80-årig kvinna
kom framför bilen och blev
påkörd. Han fördes till lasa-
rettet men var vid framkom-
sten död. Vem den omkomna är
har man ännu icke kunnat
utröna.

Pojken träffades av bilens stänkskärp.

Nyligen överkördes invid Tav-
lan i Valbo en 6-årig son till
P. A. Wahlman i Tavlan av
en personbil, förd av en verk-
mästare från Gullspång. Just
som personbilen passerade en
lastbil kom gossen ut på väg-
banan med personbilen och
träffades i huvudet av bilens
stänkskärp. Han fördes
i bil till Gävle lasarett, men
var vid framkomsten dit re-
dan död.

Fyra knivhugg i magen.

En maskinist Sven Viktor E-
manuel Nilsson blev omkring
kl. 12 en natt utanför huset
Norra Linden 15 i Göteborg
överfallen och svårt knivhug-
gen av en berusad person.
Nilsson fördes till Sahlgren-
ska sjukhuset, varifrån sent
på natten upplystes, att han

tilldelats fyra svåra knivhugg
i buken och två i armarna.
Valdsverkaren, som tidigare
på kvällen varit i delo även
med några andra personer,
blev nästan omedelbart efter
dådet fasttagen av polisen och
insatt i arrest. Överfallet ha-
de skett utan föregående ord-
växling och det antages att
valdsverkaren tagit fel på
person. Namnet på förövaren
av dådet är ännu icke bekant.

AXPLOCK.

15,000-kronorsdonation i Karlshamn.

15,000 kr. har donerats av
framlidne godsägare Bror
Lundgren till Karlshamns tätt-
vårdsstyrelse. Röntan skall
i form av penningar och klä-
der vid jul utdelas till behö-
vande personer i staden.

Konsul Akermans Visbydo- nation en miljon.

Framlidne konsult Otto Aker-
man i Norrköping har som ti-
digare meddelats donerat stö-
re delen av sin kvarlåtenskap
till hem för paupes hontoux i
sin födelsestad Visby. Man
har tidigare uppskattat dona-
tionen till en halv miljon kro-
nor men under boutredningens
gång har det visat sig att do-
nationen med säkerhet kom-
mer att uppgå till en miljon
kronor.

Grustag inkräktar på vikin- gagrav.

T. f. riksantikvarien dr: Ot-
to Frödin, som i dagarna be-
söker Mora har företagit en
undersökning av en skogstrakt
i Mora på östra stranden av
Siljan, där man under grus-
pån kläderna på en femårig
flicka Britta Andersson. När
gammal gravplats. Dr Frö-
elden spred sig i kläderna,
din konstaterade att grusta-
kastade barnen flickan i sjön.
Tillstådeskommande personer
lyckades få upp henne, men
hon avled på lasarettet som
en följd av brännskadorna.

Östersundsbo donerar 100- 000 kronor.

Innehavaren av apoteket Hjør-
ten i Östersund, apotekaren
Karl Johan Ferdinand Glas-
sel, som avled i Stockholm den
25 maj 1931, har i sitt testa-
mente förordnat, att, utöver
vissa till anhöriga och andra
nästående personer, angivna
legat på samm anlagt 91,000
kr., följande gåvor skola ut-
gå ur hans kvarlåtenskap.

Östersunds stads försam-
ling har tilldelats 10,000 kr.
såsom bidrag till det besluta-
de nya kyrkobygget och Öster-
sunds stad 10,000 kr., varav
avkastningen skall vid julen
utdeles i mindre poster till be-
hövande ensamma gamla.

För enahanda ändamål er-
håller Ockelbo socken i Gäv-
leborgs län 10,000 kr., Fresta
socken i Stockholms län 5,000
kr. och Grangårde socken i
Kopparbergs län 10,000 kr.

Apotekarsocieteten erhåller
20,000 kr., vars avkastning
skall av direktionen utdelas
till behövande apotekare, far-
macenter, deras hustrur och
barn och Svenska kyrkans
hednamission 30,000 kr., att
av dess styrelse förvaltas.

Återstående kvarlåtenskap i
boet, sedan jämväl arvskatt
guldits på donationerna, skall
fordelas i lika andelar till De
blindas förening, Blomster-
fonden, Föreningen för kräft-
sjukdomars bekämpande (Can-
cerföreningen) och Förenin-
gen för paupes hontoux i
Stockholm.

Den svenska bonderörelse.

Det är klart, att många, som inte känna Sveriges bonderörelse på annat sätt än genom den vrångbild motståndarna ge av den, se denna nya företeelse med undran och oro. Men en var, som känner den svenska bonden, inte sådan han beskrives, utan sådan han innerst är, förstår snart, att det är fråga om folk med ofördärvat verklighetssinne och en orubblig kärlek till hem och land.

För oss alla, som följt med den svenska utvecklingen under de senaste decennierna, måste det stå klart, att bonden icke är sig själv nog, utan att han är i hög grad beroende av det sätt, varpa hans omgivning behandlar honom och hans intressen. Han kan inte isolera sig från samhällsutvecklingen. Han måste vara med. Och antingen måste han stå på sina egna ben eller finna sig i att bli nertrampad. Antingen måste han sköta sina affärer själv eller finna sig i att andra sköta dem som de behaga. Bonden måste som fullmyndig medborgare deltaga i lösandet av landets sociala, ekonomiska och politiska problem. Den rätten kan ingen förneka honom; den har han lag och hävd på se'n Sveas land blev till.

Många gånger har bondeklassen under seklernas lopp tvingats att träda fram till kraftiga initiativ och avgöranden. Mer än en gång har den fått taga till hårdhandskarna för att vrida det galet var, rätt. Men vad som alldeles särskilt tilltalar mig hos den nutida bonderörelsen är dess avgjorda solidaritet med samhället. Den vill inte bryta ner, inte förtrampa. "Rätt åt alla, orätt åt ingen." Jag kan inte tänka mig en vackrare devis på en folk rörelses fana, häst när man tänker på, hur förtvivlat läget för närvarande är för många i de djupa bondeleden.

Jag har också fäst mig vid den känsla av ansvar, som synes besjåla även de enklaste, som äro med. Man pöckar inte, hotar inte, skrånar inte. Och man strävar inte efter makten för dess egen skull, för att sätta respekt i folk, utan därför att det är något man vill. Och det man vill är rättvisa åt alla. Lär och hör vad de ledande personerna inom bonderörelsen ha ett säga. Det finns inte en smula fanatism och överdriftsakeri i denna nya folk rörelse. Den står på verklighetens fasta mark, den gamla svenska marken. Och dess ungdomsrörelse — även hos den letar man förgäves efter hat eller fantasteri. Den arbetar säkert och målmedvetet på att intressera de unga för jordbruket, lära dem att akta, älska, förstå och fullfölja sina fäders gärning. Men den stannar inte där. Den vill på alla sätt, som står den till buds,

vidga de ungas syn för allt, som rör sig i tiden och göra dem till goda o. kunniga medborgare.

Bonderörelsen arbetar mera inåt än utåt. Den strävar mot solidaritet och vederhäftighet och däri ligger dess styrka. Att den samtidigt måste gå till storms mot yttre missförhållanden, mot lögn och orättvisor må ingen förtryta. Vi kunna endast beundra det tålmod och den självbehärskning, som kommer bonden att ännu tåla mycket, som skulle kunnat göra de flesta andra alldeles ursinniga om de varit i hans ställe. Men detta bonderörelsen inre fostringsarbete gör, att den inte arbetar med blinda fanatik, som skrika med hopen på kommando och springa för en ordentlig skräll, utan med vaket, förståndigt och målmedvetet folk, som icke viker. Och detta i sin tur kommer att bli av största betydelse in såvida för bonden, av i dag och hans samtid utan i ännu högre grad för framtiden.

Belackare, motståndare och skeptiker se i dag bara en liten politisk organisation, som lever i dag och kanske är död i morgon.

Historien skall utvisa, att det är en hel folkgrupp, som skakar av sig sin mindervärdighetskänsla och börjat arbeta med varm energi på att höja sig ur golvtrampet och framstå som fria och högre stå medborgare, men inte bara för att synas så utan för att verkligen vara det både i inre och yttre mening.

När man betänker att bonderörelsen inte som arbetarörelsen har en andlig ledare och strategier de högre samhällslagren, blir ens känsla av aktning för dess strävanden ännu större. Och respekten för just det bästa och aktningstvärdaste i dess strävanden likaså. Man förstår, att det inte är tillfälligt skimmer eller polityr utifrån, utan akta vara allt igenom. Bonderörelsen har växt fram, oemotståndligt som vårens gröna gräs ur den grå mulden. Ingenting har kunnat hindra den.

Märta Leijon.

Något om våra Experimentalfarmer.

Under en period av mer än 40 år har kemiska avdelningen vid Dominion Experimental Farm System stått i nära kontakt med de canadensiska farmarna. Detta har sattet genom rapporter och broschyrer, föreläsningar och personliga intervjuer och i största grad genom en ständigt ökad korrespondens. De utlämnade upplysningarna grunda sig i de flesta fall på experiment utförda på experimentfarmarna, och baserade på vetenskaplig och praktisk farming.

Från farmare runtom landet har erhållits prover av deras jord för analysering i och för rekommenderandet av lämpliga gödningsämnen. Enbart i detta avseende draga hundratals farmare årligen nytta av denna institution. Nuvarande tids stora användning av klöver och alfalfa härrör sig från institutionens meddelanden om dessa två växtslags fördelaktiga inverkan på jordmännan. Senare års ökade användning av olika gödningsämnen speciellt inom östra Canada kan också hänföras till de försöksresultat som erhållits vid de olika experimentfarmarna.

Ett annat viktigt led i avdelningens arbete har varit att standardisera de viktigaste födoämnen. För några år sedan var det ett allmänt missnöje med de biprodukter som erhöles från mjölkvarnarna. Många av dessa produkter bestodo så gott som utslutande av avfall från sällningen och voro emedan de skadliga ogräsfröer både giftiga och näringsfattiga. Avdelningens arbete härvidlag ledde till, att man numera kan köpa alla sorters biprodukter fria från alla skadliga ingredienser och i standardiserade kvaliteter.

Likaledes förhåller det sig med andra slags biprodukter avsedda till kreaturföda. De erhållas nu i förpackningar försedda med etiketter, vilka ange innehållets protein, benfosfat- och fetthalt. Sädesblandningar, planterade med avsikt att innehålla högsta möjliga proteinhalt hava utexperimenterats, med resultat att man i dag kan erhålla dubbelt så stor mängd protein från samma area som förut.

Fria analyser av kallvatten har hjälpt till att erhålla hygieniska förhållanden i de olika farmdistrikten. Tusentals vattenprov hava undersökts, orenheter, alkali o. dyl. har upptäckts och upplsningsmedel för avhjäljande av missförhållandena har lämnats.

Den engelska exporten av fläsk var i starkt avtagande på grund av det exporterade fläskets mjukhet. Institutionen föranstaltade undersökningar av orsaken härtill och fann snart att huvudorsaken var att för mycket skummjolk användes för utfodringen, varefter felet rättades och exporten återgick i sina normala spår. Ovanstående exempel visa endast ett fåtal områden av avdelningens verksamhet, men visa på samma gång dess stora betydelse för rationell farming.

Fosforhaltiga grödningsämnen.

Det är fastslaget att fosfatgödningsämnen visat sig synnerligen värdefulla för sädeskördarna. Icke blott ökas avkastningen, utan även själva plantan bliver kraftigare och kan således bättre motstå ogräset. Vid Dominion Experimental Station, Scott Sask. utfördes speciella studier under 1930 och resultatet kan återfinnas i stationens årsrapport som nu är tillgänglig. Experiment hava företagits med vete, korn, havre och lin och i samtliga fall ha goda resultat erhållits vid användandet av konstgödnin. Vid slutet av juni var den genomsnittliga höjden av vete, sätt på ögödsblad träda, 9,5 tum, medan me-

LAND SETTLEMENT SERVICE KOLONISATIONSHJÄLP.

Familjer och enskilda i Canada, som söka land för kolonisation kunna erhålla upplysningar och råd genom att tillskriva någon av följande organisation: Land Settlement Office, Department of Immigration, Commercial Building, Winnipeg, Canadian Pacific Railway, Colonisation Department, C. P. R. station, Winnipeg, Canadian National Railway, Colonisation Department, Room 100, Union Station, Winnipeg.

dan medelhöjden av vete sätt på gödsblad träda var 14,7 tum. Ogräset och säden började på samma gång att växa, men efter en tid kunde man konstatera att säden tog överhand på de gödsblade områdena. Kanske en av de största fördelarna var den, att säden på de gödsblade områdena kunde sköras ungefär en vecka tidigare än på de ögödsblade platserna. Vid användning av konstgödsel spelar säningstiden en stor roll. Det största utbytet erhöles från vete sätt den 14 april och resultatet försämrades ju längre man väntade med säningen.

Föreanta staternas spannmål.

Federal Farm Board har beslutat att under skördeåret 1 juli 1931 — 1 juli 1932 begränsa försäljningarna av spannmål från Stabilisation Corporation till högst 5 miljoner bushel på månad; vilket utgör sju procent av den beräknade skörden under år 1931. Begränsningen skall icke gälla vid försäljningar till utlandet. Om någon ändring inträder i världsproduktionen av spannmål och hela över-skottet kan försälas med skälig vinst för farmarna bör detta ske, men i så fall skall meddelande härom i god tid utsändas.

Lägg farmingen på vetenskaplig grundlag.

Ökad avkastning är ett av de viktigaste farmproblemen och om förbättrade metoder införas kommer avkastningen att minskas till en sådan grad att farming med förtjänst bliver en omöjlighet. Vetenskapliga experiment äro därför av stor vikt för att kunna öka skördens storlek. The Central Experimental Farm, Ottawa, har därför gjort försök med vad vetenskaplig farming kan åstadkomma. Experimenten hava utförts i stor skala och givit synnerligen goda resultat jämfört med skörderapporterna från övriga farmar inom Ontario. Man har t. ex. erhållit 16 ton majs pr. acre på experimentfarmen, medan resultatet från övriga farmar varit 9,38 ton. Havren gav 58,8 bushel i Ottawa mot 35,1 på övriga farmar. Hö gav 3,53 ton pr. acre mot 1,52 på andra farmar. Potatis gav 207,7 bushel i Ottawa mot 107,7 bushel på andra platser o. s. v. Omkostnaderna på experimentfarmen äro större än på andra platser. Det är fallet, men de äro proportionellt lägre än på andra ställen om man tager den ökade produktionen i beräkning. Kostnaderna för hyra och brukning av landet, plöjningskostnaderna, säning och skörd äro ungefär desamma som på andra farmar. Orsaken till skördeökningen är söka i huru man ändrar de olika planteringarna av produkterna, noggrann kultivering av landet, gott utsäde, år.

god dränering, rätt användning av gödsel och gödningsämnen samt effektiv kontroll av ogräset.

Ohyra i hemmen.

Enligt till jordbruksdepartementets entomologiska avdelning ingångna uppgifter, hemsöktes hemmen i vissa delar av prärieprovinserna av en svårartad insektsplåga. Från en plats meddelar en korrespondent att ungefär 90 procent av hemmen äro besvärade av vägglus och andra skadeinsekter. Entomologiska avdelningen har nu utgivit en broschyr som giver anvisningar om lämpligaste illvägagångssätten för utrotning av skadedjuret. Broschyren erhålles gratis genom att tillskriva The Publication Branch of the Dominion Department of Agriculture, Ottawa.

Plöj höfalten tidigt!

Det är av största vikt att det land som man nästa år ämnar besä med vete och som förut varit besä med hö eller dylikt, uppplöjes så tidigt som möjligt. Enligt experiment företagna vid Brandon Experimental Farm visas att om höet skördas så tidigt att man kan börja plöjningen och harvningen så tidigt som i juli eller början av augusti, kan man påräkna skörd vid normal tid påföljande år. Sen sommar- eller höstplöjning av land som man ämnar besä med säd nästa år, har alltid visat sig giva dåligt resultat. Det är därför förmånligt för farmare som odla kultiverat hö, såsom klöver eller gräs att redan vid midsommartiden börja bereda de delar av sitt land som de ämna besä med säd påföljande år för att genom noggrann plöjning och harvning kunna påräkna en god skörd.

Mer än 479,000,000 fiskägg, fiskyngel, samt större och mindre fiskar av 21 olika arter distribuerades i fjol från Canadian Department of Fisheries kläckningsanstalt. Genom en sådan distribution som företages årligen hjälper naturen med vidmakthållandet av sitt fiskbestånd i de olika Canadensiska sjöarna och vattendragen och på samma gång inplanteras olika fiskarter på platser där de förut ej funnits. Detta till glädje och nytta för såväl sport- som yrkesfiskare. De största försändelserna kommo från prärieprovinserna. Enbart Manitoba bidrog med omkring 130,000,000 "whitefish", 107,000,000 "pickrel" samt dessutom 195,000 "salmon trout". Albertas kläckningsanstalter bidrogo med över 103,250,000 olika slags fiskägg och Saskatchewan med 15,610,000.

Enligt Canadas statistiska byrå är den besädda vetearealen i år 22,971,200 acres mot 22,971,200 acres mot

S. C. T:s JURIDISKA AVDELNING.

Fråga nr. 5 G. S.—n. En vän till mig endosserade en växel för mig, som var diskonterad. Senare när jag lämnade staden på en affärsresa gick endossenten upp till min våning och lade beslag på mina möbler och flyttade dem från lägenheten. Vid min återkomst nekade han att återlämna möblerna, förrän jag inlöst växeln, som han hade endosserat. Vad kan jag göra under dessa omständigheter?

Svar: Endossenten handlade här oriktigt och olagligt, försvit han ej hade tagit ut "Chattel Mortgage" på möblerna som säkerhet för sin endossering. Det Ni bör göra är att draga saken inför antingen domstolen på platsen eller the Court of Kings Bench. Bailiffen blir då instruerad och auktoriserad att åter igen taga Edra möbler i besittning. Sedan beror det på domarens utlåtande, vem som skall ha möblerna. I Edert fall bör Ni tillerkännas rätten att handha Edra möbler, samt dessutom ersättning för att den andre oriktigt tagit dem i besittning.

Fråga nr. 6 D. M.—n. För några år sedan hade jag en räkning mot en annan person, och eftersom tiden led och den ej blev betald, blev den förklarad ogiltig, enär den var för gammal. Kort därefter utförde gäldenären en del arbeten för mig och blev då krediterad för det belopp som hans arbete var värt, och det uppgjordes oss emellan att denna kreditering skulle påföras hans gamla konto. Kommer denna transaktion att förnya min räkning, så att jag kan fordra balansen av min fordran.

Svar: Genom att Eder gäldenär utförde arbete för Eder, och gick med på att hans förtjänst skulle avdragas från hans gamla skuld

gör, att Ni nu kan lagsöka honom för det resterande beloppet.

Fråga nr. 7 G. B.—g. För ungefär tre år sedan förmedlade jag försäljningen av en farm och skulle erhålla vanlig kommission, men eftersom farmen skulle betalas på tre år, gick jag med på att endast erhålla en del av kommissionen kontant och skulle erhålla resten arligen när köparen gjorde sina betalningar. På grund av de nuvarande dåliga tiderna kunde ej köparen fullfölja sina förbindelser och övergav slutligen farmen. Säljaren nekar nu att utbetala min kommission.

Svar: Oberoende av att Ni ej gjort förbehåll om erhållande av Eder provision även om köparen ej kunde fullgöra sina åligganden, äger Ni likväl rätt att utfå återstoden av Eder provision. Många dylika fall hava nyligen förekommit inför rätta, och Ni kommer säkert att erhålla det resterande.

Fråga nr. 8 E. H.—m. Här omkvällen deltog jag i pokerspel, och vid spelets slut var en av spelarna skyldig mig \$50.—, för vilket han gav mig en skuldsedel. Denna var ställd på en månad från dato, och nu nekar han att betala densamma. Kan jag tillgripa lagliga åtgärder?

Svar: Om denna sak skulle tagas inför rätta, skulle det bli inför County Court, men eftersom det rör sig om en spelaskuld, ligger det utanför dess domvärje. Naturligtvis kunde Ni, om skuldsedeln var riktig och Ni hade sålt Eder fordran, innan den var förfallen, och den som övertagit densamma kunde bevisa, att han var okunnig om skuldsedelns tillkomst, kunde han ha vidtagit lagliga åtgärder för beloppets utfående.

BLIND -- HILDA

Så långt jag kan minnas tillbaka i livet har jag alltid känt Dig "Blind - Hilda". Min första egentliga beröring med Dig och Ditt hem hade jag nog som femåring. Mina föräldrar hyrde då ett sommarställe fem minuters väg från Din lilla, vackra skogsstuga. Aldrig skall jag glömma hur vackert den låg, omgiven av den ståtliga bärrskoggen ett stycke upp från vägen, som ledde till det vackra Hälsingtuna.

Aldrig skall jag hellre glömma då jag senare i livet som vuxen besökte den stugan, den ordning och trevnad som bodde där inne och hur renskurat allt var och Du satt vid fönstret arbetande på en stickning. Vad var det nu som alltid ingav mig en sådan stilla högtidlig värmdnad inför Dig? Det har jag nu sedan jag blivit gammal många gånger frågat mig själv.

Egentligen var det nog min mor, som lärde mig att värda

Dig. — Du mor, som var en så underbart storsinnad kvinna. Aldrig skall jag glömma när någon av våra tjänarinnor kom in med budskapet "Nu är Blind-Hilda på gården". Alla togo sig fritt för att lyssna så länge man kunde tillåta sig ledighet mitt på dagen å ett bråkande gästgiveri i en stad. Vi barn och våra lekkamrater stodo andaktsfullt lyssnande på den gamla kära "lång-bron", då Du andaktsfullt och högtidligt sjöng Dina vackra kristliga sånger.

Aldrig hörde jag Dig sjunga något annat än sådana sånger och när Du nämnde Guds namn alltid neg Du så djupt och högtidligt. Aldrig skall jag glömma den värmdnaden. Redan då jag som skolflicka började tänka och reflektera över livets underbara gåtor tänkte jag alltid på "Blind-Hilda", som aldrig ägt några ögon, endast ett par förtorkade ögonlock, vilka alltid lågo slutna, att hon skulle få så

vackra välformade händer, vilka mången konstnär skulle varit glad att få modellera. Händer som hon rörde så vackert och mjukt över den gamla gitarrens strängar. En stark och fyllig altröst, som om den varit skolad skulle varit god nog i en konsertsalong och så ett så gott minne att alltid kunna minnas dessa sånger och därigenom kunna sjunga tillhopa till livets uppehälle åt såväl man, barn och sig själv, under de tider då mannen endast drack.

Min far berättade ofta om då "den tokiga prästen", som han av småsinnat folk kallades, vigde "Blind-Hilda" och "bleckslagaren" sedan de redan hade tre barn, han tyckte det var helt naturligt emedan de bodde i samma stuga. Under alla barnoms- och ungdomsåren såg jag alltid denna tappra kvinna som i sin glada förtröstan tyckte det var hennes skyldighet att bidra till uppehållet. Gå den en fjärdingsväg långa vägen till staden och spela och sjunga och taga emot stickning där goda människor ville giva henne hemarbete för de långa vinterkvällarna och de tidiga morgnarna innan hon vandrade in till staden, för ovädersdagar eller då någon av barnskaran var sjuk.

I mitt hem visste "Blind-Hilda" att det efter sången alltid bjöds en tällrig varm soppa eller en kopp kaffe vilket hon helst önskade för sig och sin ledsagare. Sommardagen sattes alltid kaffebrickan ut på trappan. Under tiden gick insamlingen omkring i hemmet och "Blind-Hildas" sparbössa, som hon alltid bar på bröstet fylldes med en god slant. Och så vandrade hon från gård till gård, ofta följde vi barn henne till nästa gård och lyssnade även där. Men underligt var att jag alltid tyckte att sången aldrig lät så klangfull som hemma hos oss.

Aldrig kan jag minnas "Blind-Hilda" annat än glad och nöjd. Aldrig såg man henne på sina vandringar annat än med raska steg. Alltid lade hon till min mor om sina barns uppväxt och framsteg och huru duktiga de voro i hemmet och alltid slutade hon med: "Ja Gud är så god mot oss." Tänk att kunna vara så nöjd och lycklig trots man aldrig kunrat se något av Guds sköna skapade värld! Är det ej en underbar gåva som inte många av oss andra äga utan i stället knota och klaga vi och äro missnöjda för den alla lilla minsta motgång och för vi ej alltid få våra önskningar uppfyllda.

Ofta när provningar och motgångar mött mig i livet har jag tänkt på denna fattiga, blinda kvinna och hennes glada leende och det har många gånger hjälpt mig i svåra stunder. Och i mitt hjärta har jag tackat henne för vad hon lärde mig.

Nu kanske vilar hon under någon kulle och stugan kanske är borta, så kanske även den lilla, friska källan utanför stugan, källan med sitt friska vatten varur man druckit så många gånger då man vandrade eller åkte till och från staden. Ofta har jag undrat om männe "Blind-Hildas" barn fått samma gåva av förnöjsamhet, eller kanske är det så mycket svårare att bevara denna gåva då man kan se och följa livets ofta hårda framfart bland oss männi kor

och det onda vi nu antingen med eller mot vår vilja tillfoga varandra. Ja, "Blind-Hildas" minne är jag glad över att äga, hon är en av de många från min barndoms- och ungdomsvärld som jag alltid med värmdnad skall ihågkomma.

En Hälsingekvinna.

1931 års skörd.

Forts. från sid. 1.

om att den nuvarande centrala agenturen skulle fortsätta tills överskottet av det inre lagret hade försälsats och eftersom den nuvarande kommittén ej haft någon avvikande mening i saken, får man anse att agenturen kommer att fortvara. Beträffande den finansiella hjälp, som regeringen utlovat, har mr. Bennett i ett brev till västerns premiärminister meddelat att detta är till stor del beroende på om den man som väljs till ledare för den centrala handelskorporationen godkännes av regeringen eller ej. Det är därför troligt att John I. MacFarland som nu är chef för den centrala agenturen, kommer att utses för befattningen i fråga. De tre provinsiella elevatorsystemen kommer att utses för befattningen i fråga. De tre provinsiella elevatorsystemen komma att fortsätta såsom individuella enheter och som poens egendom.

Sydamerika håller möte om handelsfred.

Brasiliens utrikesminister de Mello Franco har meddelat Chiles ambassadör, att Brasilien principiellt antager Chiles förslag om en allmän sydamerikansk konferens för frågan om avhjälpan av rådande ekonomiska och finansiella svårigheter, bl. a. genom ömsesidiga tull-lättnader m. fl. åtgärder.

De Mello Franco förklarade, att hithörande angelägenheter borde studeras av en teknisk kommitté av experter på det ekonomiska och finansiella området, vilken kunde framlägga positiva förslag såsom ledning för konferens senare arbeten.

Samtidigt betonade ministern, att Brasilien icke kun-

de vara med på några åtgärder beträffande sina utländska lån utom i fullt samförstånd med sina kreditorer. Den nya brasilianska regeringen hade genom drastiska sparsambetsåtgärder ålagt nationen betydande offer, vilka rättfärdigats genom de gynnsamma resultaten för landets kredit. Från denna framgångsrika politik ämnade man icke göra avsteg, och Brasilien önskade icke ett nytt moratorium.

Som bekant ha brasilianska statsobligationer stigit betydligt under senare tiden, synbarligen beroende på den nya regeringens målmedvetna saneringspolitik.

Elsa Bernadotte i Toronto.

Utän det kungliga mottagande, som i vanliga fall kommer besökande högheter till del, lämnade grevinnan Elsa Bernadotte sitt tag i Toronto i förra veckan. Grevinnan Bernadotte, som är brorsdotter till Konung Gustav av Sverige, anlände i sällskap med sin make utan någon uppaktning och utan att någon mötte vid stationen. Sitt höga påbrå till trots, föredraget hon att uppträda under sitt borgerliga namn Fru Hugo Cedergren. Anledningen till hennes besök är att hon kommer som representant för Sveriges K. F. U. K. vilkens förenings ordförande hon är, för att besöka Y. W. C. A.'s världskongress i Toronto.

En nervös kvinna.

Fru G. Beccari, Paterson, N. J., skriver: "Jag var ytterst nervös och led mycket av förstoppning; sedan jag började begagna Dr. Peters Kuriko har jag regelbunden avföring och åtnjuter god hälsa". Det har varit en överraskning för många att observera den stora förändring som denna välkända örtmedicin har åstadkommit vid många åkomor; ett litet försök skall bevisa dess förtjänster. Den kan erhållas hos speciella lokalagenter anställda av tillverkarna, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago, Ill. Levereras tullfritt i Canada.

U. S. A.

UNGA MÄN

som ha lust att känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg Co.'s berömda bok

"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om livets hemligheter, äktenskapet, många alltså skillemar, hemliga synder, deras följder, förebyggande, och hur man kan beta sig själv i hemmet o.s.v. och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglad omslag till en var, som på ett postkort eller i brev sänder sin adress till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO.,

Room 906-52 W. Randolph S. Dept. 3. Chicago, Ill.

Dr. T. W. Deachman, konsulterande läkare.

Önskar Ni bli Frisk och Stark?

Försumma då icke att i tid vända er till Dr. L. K. Leigh. Trettio års oavbruten praktik i behandling av tusentals fall visar att Dr. Leigh åtnjuter väl förtroende.

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika

SVENSKA RÅDGIVAREN "GODA RÅD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i U. S. och Canada, ismånar många VÄRDFULLA RÅD OCH UPPLYSNINGAR FÖR UNGA MÄN, omnämner alla för MÄNNEN SÄREGNA SJUKDOMAR, deras följder, förebyggande och hur de kunna botas i hemmet o.s.v. Boken handlar även om LIVETS HEMLIGHETER och borde läsas av hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år eller systemet blivit försvagadt genom utsvävningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bli återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. BOKEN SÄNDES ALLDELES GRATIS OCH POSTFRI I FÖRSEGLADT OMSLAG TILL ALLA, som sänds namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH,

179 W. Washington St., B. 8., Chicago, Ill.

Svenska Canada-Tidningen
 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
 P. M. Dahl
 PRENUMERATIONSAVGIFTER
 I Canada:
 Helt år i försk. \$2.00
 Halvt år i försk. \$1.50
 4 mån. i försk. \$1.00
 I U. S. A.
 Helt år i försk. \$2.50
 Halvt år i försk. \$1.75
 4 mån. i försk. \$1.00
 I Sverige:
 Helt år i försk. 3.00
 Halvt år i försk. \$2.00
 4 mån. i försk. \$1.00

Swedish Canada News
 The Canadian Swedish Home and
 Farm Journal
 P. M. Dahl
 Managing Editor
 Printed and published every Thurs-
 day by the Canada Weekly Printing Co.
 Ltd., a joint stock company, incorporated
 under the laws of Manitoba, at the
 office and place of business, 325 Logan
 Ave., Winnipeg, Manitoba.

BEAUHARNOIS-SKANDALEN.

SEDAN den officiella undersökningen om Beauharnois-skandalen, vad förhören beträffar, nu avslutats, har man en ganska klar inblick i både "uppdagandet" av skandalen och vad som avsågs med de olika "sensationala" vittnesmålen.

Skandalen var först och främst iscensatt för politisk vinst. Däröfver råder intet tvivel. Men den person, som först började rota i denna smutshåla kan icke klandras. I många år hade nämligen han, d. v. s. Robert Gardiner (M. P. för Acadia, Alberta, och ledare för U.F.A.-gruppen i underhuset) varit på det klara med att projektet i sin helhet måste bli en politisk lekball. Då projektet emellertid, enligt den anklagades och mångas med honom, uppfattning borde tillhöra staten och icke ett enskilt bolag, höjdes under flera sessioner kraftiga oppositionsrop mot att underhuset beviljat privatbolaget koncessionen för projektets realiserande. Vid det tillfället (kväl som nu fritogo alla, utom de grupper i parlamentet, som motsätta sig privat äganderätt för exploaterandet av landets naturresurser, helt den dåvarande ministären för varje egenmäktigt handling.

Vid den nu igångsatta utredningen har senator McDougald otvivelaktigt spelat en ganska slät roll. Först vägrade han, stödd på vad han ansåg vara sin konstitutionella rätt, att avgiva vittnesmål inför en av underhuset tillsatt kommission. Sedan tvingades han av regeringen därtill och avgav ett uttalande, som av politiska skäl fullkomligt misstolkats av ett stort antal tidningar, främst de konservativa. Uttalandet var i korthet följande:

Senator McDougald framhöll, att under det besök han gjort i f. premiärministerns sällskap i Bermuda under föregående påskhelg, han inträffat i Bermuda någon dag tidigare än f. premiärministern. En av de första saker han gjorde var att se över f. premiärministerns rum, och vetande, att mr. King icke ödlade bort pengar, fann han att, enligt hans egen uppfattning, de av f. premiärministern reserverade rummen icke voro representabla nog för vårt lands premiärminister. I stället reserverade han en suite rum, till ett betydligt högre pris, än det mr. King önskat, och anmodade hotelldirektören att debitera mellanskillnaden på rummen å hans eget konto, då han uppgav sig vara en intim vän av f. premiärministern.

I mr. Kings sällskap var förutvarande liberala organisationen för Canada, senator Haydon. Haydon skötte om alla räkningar och King var okunnig om att mellanskillnaden betalats av senator McDougald, intill vittnesmålet i sin fulla utsträckning förelåg för kommissionen. Detta hade emellertid icke varit av så allvarlig karaktär, om icke senator McDougald genom sin sekreterare översänt sin egen reseräkning till Beauharnois-bolaget och enligt vad han säger "av misstag inflickat mr. Kings räkning å prisskillnaden mellan rummen" och av bolaget erhållit betalning för densamma.

Detta senare meddelande väckte minst sagt lika stor uppmärksamhet som hela avslöjandet av mutskandalen och användes ogonblickligen på ett det mest simpla sätt för att söka misskreditera fakta.

Det är långt ifrån osannolikt, att mr. McDougald begått detta fatala misstag; det är också lika osannolikt, att han först i dagarna blivit på det klara med detta och korrigerat detsamma. Från påskhelgen 1930 och till slutet av juli månad 1931 har det nämligen funnits många möjligheter för honom att korrigera detta "misstag." Till slut kan man också hava rätt att säga, att det är heller icke osannolikt, att den "glömske" senatoren eller hans när detta skrives, spårlost försvunne sekreterare också "glömt" det.

Mr. King har emellertid i dagarna inför underhuset i session, alltså icke bara för kommissionen, på det bestämdaste förnekat all vetskap om denna transaktion, och hans uttalande, som väckt både förståelse och anklag även i den konservativa pressen, har betecknats av en tidning som t. ex. Winnipeg Tribune, de konservativas officiella organ i Manitoba, som "trovärdig, uppriktig o. i detalj sann."

Vi återgiva alltså härmed mr. Kings uttalande:

I ett tal inför underhuset säger han bl. annat: Jag håller här i min hand en tidning, vilkens rubriker lyda: "Beauharnois har bealat premier Kings räkningar. Mackenzie Kings och senators resa till Bermudas finansierad av Beauharnois." och jag önskar säga, att inga av mina räkningar betaltes av Beauharnois. Jag hade ingen som helst förbindelse med Beauharnois, varken beträffande resan eller något annat. Jag gjorde ej heller resan till Bermuda i sällskap med senator McDougald, vilket tidningarna vilja påstå. Påståendet i dessa tidningsartiklar grundar sig på en räkning, som framlämnades för kommissionen och som är av följande lydelse:

"April 30 1930.—Utgifter vid resa till Bermuda, Hon. W. L. Mackenzie King och mig själv. Hotell i Bermuda \$288.53. Biljetter Montreal till Bermuda och tillbaka \$395.04. Hotel New York \$168.75. Totalsumma \$852.32."

Om man läser igenom denna räkning och ej har tagit del av Senator McDougalds vittnesmål, kan man ju anse att tidningarna haft rätt i sina rubriker. Men McDougalds vittnesmål giver ju upplysning om att denna räkning inlämnades antingen av honom själv eller av någon som var nära lierad med hans kontor, vidare att denna räkning ej skulle hava inlämnats samt att den var felaktig. Jag vill tillägga, att när jag vid påsktiden i fjol reste till Bermuda och passerade Montreal, hade jag i min vagn ett besök av senator McDougald, då vi samtalande en stund. Sedan såg jag honom ej förrän jag anlände till Bermuda, och när jag skulle avresa, fann jag, att senator McDougald, som vistats där under en del av tiden, redan hade betalat en del av min och senator Haydons räkning. Senator McDougald avreste före mig från Bermuda, och jag hade ej sällskap med honom till New York. Jag såg honom i New York. Jag stannade en natt på Ritz Carlton. Senatoren var ej i New York vid detta tillfälle, men jag hade fått meddelande, att han reserverat rum för mig och senator Haydon där. När senator McDougald och hans fru, vilka varit i Atlantic City, kommo nästa dag till hotellet och togo sina rum i besittning, träffade jag honom. Senator McDonald betalade ej några som helst av mina eller senator Haydons utgifter, varken till lands eller vatten, för vår resa fram och åter från Ottawa till Bermuda. Allt han gjorde var att betala en del av hotellkostnaderna när han, senator Haydon och jag voro där.

Min avsikt med Bermuda-resan var tvåfaldig: Först och främst behövde jag vila. Var och en av medlemmarna vet, huru överhopad med arbete en premiärminister är under den tid parlamentet pågår, och att han väl är i behov av vila den tid förhandlingarna ej pågå. Jag tog semester endast några få gånger under den tid jag var premiärminister, och när parlamentet hade påskferier, besökte jag Bermuda. Orsaken varför jag just valde Ber-

muda, var den, att vi inom regeringen diskuterat vad vi de om denna skuld. A nej, nu kalla Dunning-budgeten, man formligen plågar livet varvid vi hade tänkt höja ur dem för att få koncessiontullen på frukt och grönsaker, importerade från Förenade Staterna. Vidare föreslogs att minska tullarna på engelskt gods, och jag var därför intresserad av att ta reda på, att om vi borttoga tullen på frukt från Bermuda och de Västindiska öarna, dessa i sin tur voro villiga att sänka tullen på importerat canadensiskt gods. Dessa steg vidtogos också strax efter min återkomst. Om jag hade tänkt företaga min rekreationsresa på någonting annans bekostnad, kunde jag ju hava förklarat den vara nödvändig för det allmänna bästa. Jag ansåg hela trippen som en rekreationsresa och icke en cent debiterades mig veterligt till regeringen eller någon organisation eller korporation. Jag vill åter säga att jag är ej ansvarig för några räkningar som senator McDougald har inlämnat till Beauharnois-bolaget. Jag hade ej någon vetskap om att sådana räkningar blivit inlämnade och blev förvånad, när jag fick höra talas om att en dylik räkning visats för kommittén. Jag uppsökte genast den nuvarande premiärministern och omtalade för honom de omständigheter, under vilka jag företagit min Bermuda-resa. Jag vill därför låta medlemmarna veta, att ingen räkning inlämnades till Beauharnois-bolaget med min vetskap eller vilja, de inlämnades ej av mig eller för mig utan inlämnades av senator McDougald för de utgifter, som han själv haft. Vidare vill jag tillägga, att jag ej hade någon vetskap om att senator McDougald hade betalt en del av min räkning i Bermuda, förrän han redan hade rest och jag skulle betala min räkning. Under hela Bermuda-resan diskuterade jag ej Beauharnois-frågan varken med senator McDougald, senator Haydon eller någon annan, och ej heiler har jag vid något tillfälle diskuterat Beauharnois-frågan med senator McDougald."

ATT den Bennettska regimens, vilken visserligen också fått sig tilldelade avsevärda belopp av den sista snuskiga transaktionen, kommer att begagna dessa bågiga fatala missgrepp från de högre politikernas sida, är odisputabelt. Hur mycket ha vi icke redan hittills fått höra om "Seven Sisters," och hur fyllas icke dagtidningarna nu av Beauharnois-affären!

Men hur komma de att använda den, och när?

Manitoba står snart inför val — där äro de konservativa f. n. i oppositionen. I Saskatchewan få vi med all säkerhet val, så snart den omtalade extra sessionen kallas.

I Manitoba komma de konservativa att begagna sig av bågiga dessa affärer för att ånyo visa sin smutsiga valteknik. I Saskatchewan, där de äro maktägande, och från vilken mr. King tagit flera av sina främsta ministrar, kommer man att tala om hur King "mutats" genom gåvor att visa "gengåvor" i form av koncessioner. Att detta aldrig varit i överensstämmelse med verkliga förhållanden, bryr man sig icke om. Undergrävningens arbetet har redan påbörjats, och man sitter nu som bäst i de olika konservativa organisationslokaler och gissar sig till hur mycket Beauharnois "skänkt" King och räknar väl nu som bäst redan i sex- eller sju-siffriga tal.

Att det hela rörde sig om ett par hundra dollars, och att hela reseräkningen endast var omkring 800 dollar — det "glömmar" man som så mycket annat. Logiken saknar man; är nog klumpigt vansinnigt att tro att en canadensisk premiärminister, han må ha vilken partibeteckning som helst, är kortsynt nog att "sälja" sig själv eller sitt land för några lumpna hundradollarsedlar, när man är van att röra sig med miljoner.

Grönlandskuppen.

DE norska fängstmännens "ockupation" av Östgrönland har sannolikt varit länge förberedd. Hela programmet för en snar norsk ockupation av den utav norrman koloniserade delen av Östgrönland låg nämligen upprullat i den förra året utgivna skriften av Norska ishavsrådets ordförande, advokaten Smedal.

I denna skrift, som för övrigt ger en mycket grundlig utredning av alla frågor rörande ockupation av herrelöst land och särskilt av striden om de omtvistade polarområdena, ägnas första kapitlet åt Östgrönland, som naturligtvis enligt norsk uppfattning betraktas som ingenmansland,

en uppfattning som han icke finner rubbad av det dansknorska Grönlandsavtalet av 1924, vilket dessvärre gick utanför frågan om vem suveräniteten tillkommer. Han skildrar här hur norska fängstmän sedan 1924 delvis med stöd av norska staten satt sig fast i Östgrönland på en lång sträcka norr om Scoresbysund. Medan dansk företagsamhet här, bortsett från ett misslyckat försök av Östgrönländska kompaniet, blott är representerad av Jennows fängstbatal "Nanok", finns det för närvarande på sträckan omkring 55 större och mindre norska hus mot blott 3 danska, vadan den 300 km. långa sträckan därigenom blivit ett sammanhängande norskt område. De norska fängstmän, som driva jakt från dessa runt omkring spridda hus och hyddor, ha väl, skriver Smedal, icke sina familjer hos sig, men ha hittills efter två års uppehåll avlösts av andra som inträda i deras ställe. Han uttalar att bland de norska fängstmännen råder allenast en önskan, att den del av Östgrönland, som norrman koloniserat, kommer under norsk styrelse och icke under dansk överhöghet. Han slutar med följande ord: "Hittills har Norge icke lagt den omtalade kuststräckan under sig. Alla förhållanden ligga emellertid väl till rätta för ett norskt suveränitetsförvärv".

ADVOKATEN Smedal har sålunda i sin ockupationskrift förberett allt för den norska ockupation, som norska fängstmän nu på egen hand företagit, sedan Ishavsrådets aktion strandat på den norska regeringens och stortingets motstånd. Smedals teori om ockupationens berättigande stöter enligt dansk uppfattning på det hindret att ingenstades på Grönland finnes herrelöst land. Från denna ståndpunkt ämnar Danmark icke vika inför ett norskt ockupationsförsök, utan kommer att kräva ett rättsligt avgörande, om norska regeringen skulle försöka på någon annan väg än rättsens.

Den principiella frågan om Östgrönland är danskt eller icke, måste, framhåller professor Knut Berlin i en artikel i "Berlingske Tidende", en gång för alla klart avgöras, om danskar och norrman i längden skola leva fördragssamt tillsammans i Östgrönland och en statsmyndighet och polismyndighet kunna icke i längden undvaras, där människor leva tillsammans. Om därför det skedda kan leda till att norrman och danskar bli ense om att i fördragssamhet söka en slutlig lösning av suveränitetsfrågan genom ömsesidig överenskommelse eller genom rättsligt avgörande, skall det bli till gagn för båda länderna.

ITALIEN OCH EUROPAS POLITISKA JÄMVIKT.

FRÅN den dag, då Christopher Columbus öppnade Nya världen med dess oändliga horisont, har denna planet vår jord, hur paradoxalt det än må låta, ungefär fördubblat sitt område och samtidigt förminskat detsamma. De gamla geografiska kartorna, de tidiga kosmografiska världskartorna, speciellt de

jalienska, uppvisade stora vita fläckar, som gävo upphov till de vildaste fantasier. Island var "Ultima Thula" och vissa trakter av Afrika definierades helt enkelt genom den latinska frasen "Hic sunt leones", här finns lejon. Mer visste man icke. Efter Columbus följde de stora upptäckterna, Centralafrika, Australien och de båda polarregionerna framtråda som reala enheter ur det okändas töcken. Och icke långt efter denna upptäcktsära följde en epok, kännetecknad av transport- och kommunikationsmedlens utveckling. Ångan med järnvägar och ångbåtar, elektriciteten och motorn med automobilen och flygmaskinen ha genom sina svindlande hastigheter gjort världen trängre.

Ända till för ett par hundra år sedan ägde den kontinent, som geograferna benämnde Eurasien, absolut hegemoni i den mänskliga civilisationens historia. Man fantiserade om ett mystiskt Atlantis, men fränsett Egypten på gränsen mellan Asien och Afrika, till vilket land kulturen står i oerhörd tacksamhetsskuld, har den mänskliga historien upprullats mellan Asien och Europa. Särskilt Europa innehar under årtusenden ensam huvudrollen. Men efter det romerska kejsardömet fall har Europa utnyttjat sin ärofulla monopolställning uteslutande till att söndra sig i sissellan fientliga nationaliteter och stater, vilka oupphörligen bekämpat varandra och slitit varandra i stycken.

Den vita rasens enhet och occidentalernas solidaritet har emellertid på ett högst oväntat och grandioöst sätt förverkligats långt borta från det ursprungliga hemmet, det lilla Europa, nämligen på det nordamerikanska fastlandet. Nordamerikas förenta stater ha givit världen ett enastående exempel på den vita rasens vitalitet och kraft, därigenom att de i sin gigantiska degel förmått sammansmälta det vita folket och därav skapa en enhetlig front gent emot de färgade folken. Amerikas intervention under det stora kriget var även symboliskt från denna synpunkt. Amerika visade att det kände blodsbåndens kraft i förhållande till Europa, de band som binda den stora republiken samman med den västerländska civilisationen. Detta förringas icke av att Amerika sedan drog sig tillbaka från Nationernas förbund, vilket förbund republiken dock varit med om att grunda.

HELT visst har Förenta staternas, Rysslands och Turkiets bortovaro från Nationernas förbunds råd inverkat försvagande på förbundets prestige. Som i varje mänskligt och alldeles speciellt varje internationellt företag har även här yppat sig ett fält för konkurrens och avund, där varje nation girigt bevakar sina speciella intressen. Inom Nationernas förbund äro alla på det klara med att striden från första stund gjort sig särskilt starkt gällande mellan de britiska intressena representerade av England och dess dominions å ena sidan samt å andra sidan av Frankrike och till republiken mer eller mindre starkt knutna stater, vilka gå i dess ledband. Italien har efter fascismens födelse på grund av sin historia och sitt

politiska och geografiska läge intagit en i förhållande till de britiska och franska intressena något avvaktande hållning. Italien har efter den fascistiska regimen införande beraktat det som sin skyldighet att tjäna rättfärdighetens och den internationella opartiskhetens höga sak. Italien har uppfattat det som en plikt att medverka till upprätthållandet av ett verkligt jämviktsläge mellan de europeiska staterna, i synnerhet efter Tysklands inträde i Nationernas förbund. Denna Italiens ståndpunkt har givit sig självt så mycket hellre som Italien alltid varit av den mening, att Tyskland måste beredas medlemskap i förbundet med alla de moraliska och juridiska fri- och rättigheter, som tillkomma andra förbundets medlemmar, allt i syfte att överlag återställa Europas andliga enhet.

En av fördelarna med Genève är odiskutabelt, att det skapat tillfällen till regelbunden, fortsatt och varaktig kontakt mellan de ansvariga ledarna i vederbörande stater. Detta är en sak av största betydelse. Därigenom tillförsäkras de olika staternas regeringar möjligheten att bättre förstå varandras politik, de bevekelsegrunder, som ligga bakom, de rättsgrunder och argument, som kunna åberopas i varje särskilt fall. Detta medverkar i hög grad till att klara upp situationen mellan vederbörande stater.

DET nätverk av handels- och tullavtal, som spännes runt om Europa, blir för var dag allt mer intressant att aktiva på. Lilla ententens stater länkas samman av ömsesidiga behov av vidgade marknader liksom de i lika hög grad beröras av likartade ekonomiska fluktuationer. Det ges mellan dessa stater skiljaktigheter av etisk art och därtill skiljaktigheter även av personlig och politisk natur, men de gemensamma intressena synas vara förhållande, gemensamma förhoppningar, gemensamma orosanledningar, vilka föranleda dem att hålla samman och att med största uppmärksamhet följa utvecklingen av den rivaliserande kamp, som pågår mellan de europeiska stormakterna. Starka intressen söka göra sitt inflytande gällande på Balkan. Genom sin närliggande Genève och genom de handels- och tullfördrag, som regeringen slutit med Tyskland och Österrike, har Italien visat, att det i konkurrensen mellan staterna önskar intaga en medlande hållning och att det är berett att motsätta sig orättvisa och egoistiska anspråk i lika hög grad som det är villigt understödja ärliga och rättvisa självständighetssträvanden.

DÅ Italien bland de större staterna är den enda, som inte inlåter sig på stora finansiella spekulationer, som icke har något överflödigt kapital att placera och som icke förfogar över något större produktionsöverskott, vilket måste finna avsättning och då det slutligen icke hyser några drömmar om militära erövringar, står Italien inte den enda intressegruppen närmare än den andra. Men Italien är därför icke uteslutet från det ekonomiska sammanhanget. Det har behov av att köpa ett stort antal råvaror, som fin-

SISTA SENSATIONEN
BOKMARKNADEN
LIBERALISM and
THE FUTURE
 INTRESSANT
 KONSTRUKTIV
 LÄTTLEST

En ovärderlig handbok för studium av Canadas politiska utvecklingsliv.

Endast \$1 plus 10 cents i porto från

Svenska Canada Tidningens Expedition

325 Logan Avenue Winnipeg, Man.

nas i överflöd i balkanländerna. Samtidigt är det i tillfälle att sälja en mängfald varor, som dessa länder lida brist på. Det enda Italien gör anspråk på är den prestige, som dess urgamla och samtidigt moderna kultur gör det förtjänt av, det anseende, som bör tillkomma landet på grund av dess måttfullhet och vilighet att öva ett mildrande inflytande i de motstridiga krafternas spel, en strid, som stundom hotar att urarta till ett allas krig mot alla.

Italien är inställt på att medverka till förebyggande av varje slag av kontinentalt överherravälde. Historien har nämligen lärt oss, att varje slag av supremati eller anspråk på supremati alltid ineburit allvarliga faror för världskulturen och världsfreden. Detta gäller även, när en nations överhöghet över de andra grundar sig på god tro, på fördrag och lagfästa regler mellan skilda stater eller grupper av stater, inom vilka en stat intar dominerande position.

Det är endast naturligt, att Italien på grund av dess redbogenhet att hålla ingångna avtal och dess orubbliga lojalitet gent emot sina vänner skall för grannarna i östra Europa te sig som en fyrbåk, till vilken fredens sanna vänner i stormiga tider ha att vända sig.

Benito Mussolini.

Blir Otto kung?

Kräver rätten att bliva Ungerns härskare.

Le Populaire, det ungerska socialistpartiets officiella organ, förklarar att legitimitern greve Bethlen, att de ämna förklara Prins Otto som konung så snart parlamentet sammanträder. Innehållet av Prins Ottos inträdestal är delvis återgivet i tidningen. Här begär han rätten att regera över Kroatien, Slavien och Dalmatien såväl som den gamla rätten till Ungern. Otto som är huvudmannen för det Habsburgska huset, är f. n. inskriven vid ett Belgiskt universitet och blev myndig i år. Legitimiternas plan kommer att förpassa Amiral Horthy från hans diktatorplats och göra honom till ständig pfaltzgreve, eller vicekung. Prinsens inträdestal är så gott som en krigsförklaring till Jugoslavien — men den allmänna meningen är att det kommer att bli svårt för legitimiterna att sätta en Habsburgare på tronen.

Den viktiga roll som mejeriindustrien spelat i Canada utveckling har just nu upptäckts av regeringen och man kommer nu att i Oxford, Ont. där det första mejeriet i Canada fanns att uppsätta ett minnesmärke. För närvarande finnes inom landet 2,800 mejerier vilka framställa 150,000,000 pund ost årligen.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Fria råd vid planering av egen-domsköp.

Fria råd och anvisningar meddelas dem, som önska slå sig ned på farm. Experter på landvärdering i alla delar av Canada. Familjer med mindre kapital erhålla välbetänkta råd. Fria kartor samt andra upplysningar gratis på begäran.

CANADIAN NATIONAL Land Settlement Association

Our English Page

Schooldays in Lapland.

By Amy Jane Englund.

Quite recently we published in these columns an article dealing with Lapland, which article has been received by very favorable comment from our readers. We have also been asked to bring more information about this northern part of Sweden. Therefore, we publish this week a very interesting article under the above heading, by Amy Jane Englund, which we hope will meet with the same approval from our readers as the previous article.

May we also take this opportunity to ask, especially the young people, who read these columns, that they send us short letters telling us how they like our English Page, and if they have been able to obtain from same valuable information about their fathers and mothers country. Just drop us a few lines and any comment, favorable or not, will always be appreciated if sound criticism is the base for such letters.

YOUR EDITOR.

THE LAPPS are for the most part a nomadic people, but schooldays are not unknown to their children who, during the long bright days of an Arctic summer, industriously con the three R's.

During our stay in Swedish Lapland we were invited to go with the Swedish school inspector on a tour of inspection to some of the Lapp schools in this Land of the Midnight Sun. We boarded the boat one July morning and slipped quickly away from shore leaving a sun-flecked trail.

Majestic mountains looked calmly down upon us. Aloof, secure, serene, unmarred by man, they loomed; mysterious and baffling. From their snow-crowned peaks, adventurous streams, released from icy bondage, threaded their way downward. Colors were there in abundance — cold steely blue, deep violet, dusky purple, and warm red. Blended on the rippling surface of the water, they made the lake resemble a great stained-glass window or a rare and beautiful mosaic.

Unbroken silence prevailed. There were no signs of life or of motion except the shifting shadows flung by the clouds. Finally we saw in the distance some scattered huts. We were nearing a Lapp camp. As we approached the shore, we saw a Lapp woman running with the flettness of a deer toward a distant hut, presumably to inform the neighbors that visitors were arriving.

About a mile away we could see a tall flagpole flying the Swedish flag of yellow and blue. Looking closely we could make out the school hut, the

chief object of our visit. We went ashore and finished the journey on foot, although this was not so easy as it looked. The ground was swampy and stony, and we often splashed into one of the many small puddles which covered the ground, while at every step hordes of mosquitoes came spitefully at us.

On the way we passed some of the huts, built of small logs, the lower ends of which were placed in a circle leaning toward each other, leaving an opening at the top for smoke to escape. The logs were covered with stone, earth, or some other material to make the huts reasonably watertight and warm. These were the permanent homes which are occupied only in summer. In winter the Lapps live in tents which they carry with them as they move with their reindeer herds from place to place.

When we reached the schoolhouse, we found a mere hut, conical in shape, and resembling an Indian wigwam. The door was narrow and low, and there were no windows. The interior was dark except for the limited amount of light that entered through the hole in the top.

We exchanged greetings with the teacher who told us that she was combining work with a vacation, thereby making it possible to spend another year in study at one of the teachers' seminaries in Stockholm. The schoolroom was a welcome relief after the glare of the sun and the onslaughts of the mosquitoes. A fire was burning in the center of the hut in a crude fireplace made by placing stones in a circle on the ground. The earth floor was carpeted with birch boughs, and here the teacher slept. The nearby lake was her bathtub, and she prepared her food over the fire in the center of the room.

The equipment was meager. A blackboard leaned against the sloping wall; a box served as the teacher's chair, and also as her bookcase. A few simple colored pictures hung on the wall. Maps, a globe, and some brightly colored wooden beads strung on wires, completed the furnishings. We were offered a place on the ground at one side of the hut with the fire and the coffee pot between us.

Thus far we had seen no children, and we were beginning to wonder if we had arrived on a holiday, when the teacher rang a hand-bell, and little figures emerged toward the shrubbery and came scurrying toward the hut. The

grace of their movements and their shy, curious eyes reminded us of woodland creatures whose haunts are far removed from civilization.

The girls curtsied and the boys, cap in hand, bowed. There were seven of them, four boys and three girls. Their clothing was made of bright blue woollen cloth trimmed with bands of yellow and red. The boys wore trousers that were tight at the knee and a tunic with a very full skirt. A belt, worn over the tunic, gave it the effect of a blouse with a full ruffle at the bottom. The girls wore dresses of the same material, trimmed also in yellow and red. Their skirts were rather long and very full, and they wore gay-colored handkerchiefs around their necks, and bright calico aprons. Their black hair was braided in tight little pigtails and tied with bits of scarlet cloth.

Both girls and boys wore high moccasins of soft leather, without heels, sharply pointed and upturned at the toe. These were laced together with strips of leather, and spiral puttees of cloth were wound from the ankles to the knees. The boys had cloth caps of blue made with ear flaps and adorned at the center with a huge tassel of bright red wool. The girls wore round caps of blue cloth trimmed with red braid but without the tassel.

Each child carried a knife in a sheath belt. These knives had handles made from the bones or horns of the reindeer. The blades were thick and heavy but well sharpened. The knife is an indispensable part of the Lapp's personal equipment. Everyday necessity and the example of his elders teach the child to use this simple tool for a great many purposes. Supplemented by a spoon fashioned out of wood or bone, it is the Lapp's only table silver.

The children, obedient to the teacher's request, stood quietly and allowed us to photograph them. Then we followed them into the schoolroom, and the schoolwork began. The teacher sat on the box at the front of the room, and the children took their places facing her. They sat on the ground with their legs crossed beneath them and appeared to be entirely at ease. We made ourselves as comfortable as possible, but were conscious of our stiffness and awkwardness in such an unaccustomed position. The air was filled with smoke which stung our eyes and made our throats smart, but the children apparently experienced no discomfort.

The teacher was low-voiced and pleasant, and her attitude one of poise and dignity. The discipline was perfect. While reciting, the children propped to their knees, and when the recitation was over they resumed their sitting position. The conversation was entirely in Swedish, and we were astonished to learn that the younger children spoke only their native tongue a few months before.

The children were in the first and the second grades, and their ages ranged from eight to ten years. They looked very small to us, but when we remembered that the average height of the male

Laplander is scarcely five feet, we realized that these children were, perhaps, average for their age and race.

Their teeth were remarkably good. When we later mentioned this fact to the teacher she attributed it to their food habits. She said that the reindeer is the chief source of their food, and that all parts of it are utilized. Nothing is wasted. The blood is carefully saved and is used, in combination with barley flour, in making a kind of suet pudding which is considered a great delicacy. This, supplemented with a limited amount of reindeer milk, furnishes the calcium so necessary in the formation of bones and teeth. The liver and other glandular organs of the animal are also eaten, and these are rich in some of the health-giving vitamins so much talked of today. Thus, sheer necessity enables the Lapp child to secure a better balanced diet than many of his more prosperous neighbors have.

The children stood, and the teacher led them in singing, using a tuning fork to get the proper pitch. The words of the song were simple and pleasing, describing the beauty and solitude of their native land. The children evidently enjoyed this part of the program, for their eyes shone, and they swayed their little bodies as they sang with a rhythm like the swaying of pine boughs in a gentle wind.

The song completed, reading began. With timid glances at the visitors, each first-grade child read, in turn, from his primer. The books dealt with the life of a Lapp child. They were simply illustrated in colors. The day's lesson told of the beauty and grandeur of their homeland, of the poetry of the forests and mountains, and of the wild life in the woods about them.

After the younger children had finished, the older children read a story telling of the love and tenderness of a Lapp mother for her child, and of the father's work with the herds. Then came a brief lesson in arithmetic. The children were eager to recite and often waved their hands to attract the attention of the teacher. When a child made a mistake, he was greatly embarrassed, but the other children were very polite, and no one laughed.

The session was short, but quite long enough for such out-of-door creatures, and we detected looks of joy and relief when the time came for dismissal. After a grave and polite leave-taking, the children filed decorously out of the hut. Once outside, they made use of their freedom and ran nimbly to cover like a flock of quails, and then peeped at the strangers from behind the bushes.

The inspector explained that Lapp children are required to attend school as many days, weeks, and months as any other Swedish child in that region. Although the Lapps themselves speak a language of their own, they are required to learn Swedish, and Swedish only is spoken in the schoolroom. Since they are a nomadic people, it is more convenient and practical to hold school during the

summer months. At this time the aged, the sick, the women and the children are left in the permanent camps such as we were visiting. The able bodied men herd the reindeer high in the mountains where pasture is to be found and mosquitoes are less annoying to the animals. For the convenience of the children whose homes are too far away from the school, a boarding-hut is maintained at the expense of the State. Here the children live a primitive dormitory life while attending school.

Time had passed quickly. Our boat was signaling for our return. We made our way to the shore and found that several Lapps had congregated in the hope of selling some trinkets and, incidentally, to see us off.

"Adieu, adieu" — they called, as our boat moved away, and we returned to our camp in the bright sunshine of an Arctic summer night.

Interesting Facts.

Cherra Junji, in the hills of Assam, is now said to be the wettest spot on earth. The latest average rainfall for the town, based on records gathered for 49 years, is 428 inches a year.

China has about 2,000,000 square miles of arid country.

Baby trout, like human infants, thrive on milk and orange juice.

Salt beds covering an area of 40 square miles have been found in Nova Scotia.

Napoleon was 27 when he was given command of the army of Italy and 36 when he crowned himself emperor of France.

Honeycomb is made up of cells of two sizes, the larger being used for the raising of drones, while the others serve for the smaller and more numerous workers.

Gold mixed with molten glass, produces the finest of all tinted glasses, a rich, royal ruby.

More than 1,800 famines have been recorded in China since 180 B.C. The famine of 1877-78 claimed 9,500,000 lives.

Plants are most active during the period between noon and three in the afternoon.

Losses from forgeries in the world now total more than \$250,000,000 annually.

The per capita rate of money in circulation in the United States is now over \$37.

Humming birds, swifts, swallows and martins cannot walk or hop on a horizontal surface.

The surface of the earth contains 55,000,000 square miles of land and 141,000,000 square miles of water.

Brides of the Bugis tribe on the Celebes Island are drugged three days before their marriage to keep them from looking at any males other than their intended husbands.

Prinsessan som gör vad som faller henne in.

“Nu för tiden är det inte så lätt för en prinsessa att bli gift”, sade nyliöven prinsessan Ileana — men nu har hon i alla fall förlovat sig på nytt.

Prinsessan Ileana är den äldste dottern till kung Carol av Rumänien. Hon är en temperamentsfull syster. Då hon i fjol besökte Transsylvaniens huvudstad Kolozsvar — eller Kluj som rumänerna kallar den — höll den ortodoxe biskopen ett välkomsttal till kungahusets dotter. Prinsessan Ileana är en temperamentsfull syster. Då hon i fjol besökte Transsylvaniens huvudstad Kolozsvar — eller Kluj som rumänerna kallar den — höll den ortodoxe biskopen ett välkomsttal till kungahusets dotter. Prinsessan Ileana är en temperamentsfull syster. Då hon i fjol besökte Transsylvaniens huvudstad Kolozsvar — eller Kluj som rumänerna kallar den — höll den ortodoxe biskopen ett välkomsttal till kungahusets dotter.

Jag vistades tillfälligtvis i Kluj under prinsessans besök, och då jag ett par månader tidigare hade varit drottning Marias och prinsessan Ileanas gäst i Cotroceni palats utanför Bukarest, blev jag nu av borgmästaren inbjuden till den fest, som staden gav för landets yngsta kungadotter. Prinsessan Ileana i lysande vit aftonklänning satt naturligtvis på hederplatsen tillsammans med borgmästaren, biskopen, generalen m. fl. — och hade så tråkigt som bara prinsessor äro tvungna att ha det. Jag ovärdiga däremot satt vid ett litet bord i andra ändan av salen tillsammans med ett par muntra rumänier och njöt både av att se på den söta prinsessan och av det rumänska köket, som är ett av världens bästa. En av minas bordskavaljerer, en ingenjör P., bror till en medlem av parlamentet, hade två förmiddagar i rad personligen kört prinsessan runt omkring i Transsylvaniens berg, något som inte är så enkelt i den terrängen och på de vägarna. Naturligtvis hade han en mängd “personliga intryck” att berättas. Prinsessan — som det heter på rumänska liksom på italienska — blev förtjust i några gamla allmogemattor, och då ingenjören hade guvernörens order att ge henne i present vad hon önskade sig, köpte han mattorna och lade dem för hennes fötter. Och hon tackade så sött och beaktande, och hon pratade gemyttligt med bondhustrurna och klappade de små barnen.

“De var väl tvättade då?” frågade jag, för jag hade också sett bondbarn i Transsylvanien. Men ingenjören låtsades ej om frågan, utan fortsatte: “Prinsessan Ileana är mycket slagfärdig. En gång diskuterades ett så ömtåligt ämne som kärlek, platonisk kär-

lek o. s. v. ‘Ja’, sade prinsessan, ‘jag tror visst på platonisk kärlek, men den slutar alltid med den andra’. Man kan på det hela taget inte säga, att våra kungliga äro prydda”, tillade han och det har han säkert rätt i.

Prinsessan Ileana är det av den vackra drottning Marias barn, som mest liknar kung Carol. Hon är lång och välbyggd, med vackra, fasta drag, blå ögon, mjukt, blont hår och glänsande vita tänder. Hon har intet “romanskt” utseende, utan är en livskraftig, nordisk skönhet. Hon är duktig i att gå på skidor och en modig kapten på sin Donaujakt, som hon ofta manövrerar i Donaudeltat, iförd marinjacka med en riktig kaptens gradbeteckning på armen. Då jag vid denna tid i fjol talade med henne, frågade hon mig mycket ivrigt hur det var att segla på de norska fjordarna. Hon visste, att kronprins Olav är en utmärkt seplare, men hon sade resignerande, att hon väl måste nöja sig med att hålla sig i närheten av Svarta havet med sin jakt!

Prinsessan var då hemligt förlovad med den sedan så omstridda greve — Alexander Hochberg, andre son till fursten av Pless, Hans Heinrich XV, och hans engelskfödda hustru, Mary Tornwallis West, som i sina memoarer missbrukade sin vänskap till exkejsar med att framställa honom i en löjlig dager. Ileana sammanträffade med den unge greven på slottet Sigmaringen, faderns tyska familjegods, där på sin tid hennes föräldrars bröllop stod. Hon kände mycket väl den ståtliga, intagande greven från förr, de hade äkt skidor och jagat tillsammans, men nu förlovade de sig.

Det blev en skandal som gav drottning Maria grå hår. Från Berlin strömmade de hemskaste rykten in. Tidningarna fyllde sina spalter med sensationshistorier, det berättades att prinsessans tillkommande tillhörde det slag av unga män som fylla vissa nattliga lokaler, där ynglingar dansa i damkläder. Med hans ekonomi skulle det också vara illa beställt. I Bukarest fingo dessa rykten ny näring: hovets damer erinrade sig att greven under sitt uppehåll i Cotroceni visat sig påfallande ointresserad för hovdamer, slutet blev att drottningen-modern förklarade förlovningen upphävd, understödd av den rumänska kyrkans överhuvud, patriar-

ken Christea, och av sin kungliga svärson i Belgrad. Prinsessan Ileana uppmanades att glömma vad som varit och skickades till Egypten för att finna ro och frid i sin själ vid pyramiderna.

Men den unge greven stod på sig. Han reste till Rivieran och försäkrade de journalister som bestormade honom att “prinsessan Ileana och jag älska varandra och vi skola gif- ta oss.”

Men så blev det ej. Den kärnsunda och levnadsglada prinsessan övervann besvikelsen, och nu har hon förlovat sig med ärkehertig Anton av Habsburg. Förra gången sade hon helt trotsigt att “om jag ska gif- ta mig, så gör jag det efter mitt eget huvud.”

I likhet med andra habsburgare har den unge ärkehertigen ett mycket långt namn. Han heter ingenting mindre än Anton Maria Franz Leopold Blanca Karl Joseph Raphael Michael Margareta Nicetas och är född i kejsarstaden Wien år 1901. Men hans mor är född prinsessa Blanca av Kastilien (Bourbon) och äger gods i Spanien, flyttade den barnrika familjen — ärkehertigen har nio syskon — dit efter dubbelmonarkiens sammanbrott. Här lever fadern, den gamle ärkehertig Leopold Salvator, utanför Barcelona i all tillbakadragenhet. Han odlar sina vetenskapliga intressen, medan barnen ha skaffat sig borgerlig utkomst. En av den rumänska prinsessans blivande svägerskor är alltså lärarinna vid en flickskola i Barcelona. Och den nyförlovade ärkehertigen är flygare och äger utom sitt stora namn bara en strålande livsgladje, och det är kanske vad prinsessan beundrar mest hos honom. Man måste önska den modiga kungadottern lycka, en stilla borgerlig lycka.

Nina Arkina.

Våra damer med ordnar.

I dagarna har Finlands regering tillställt d:r Selma Lagerlöf Finlands Vita ros. Det är som bekant ej den första utländska ordensutmärkelse, som kommer vår ryktbara författarinna till del; d:r L. in- nehar d:rs jämte Franska hederslegionen — en äro som hon delar med fruarna Marika Stiernstedt och Anna Branting — samt Norska S:t O- lafsorden m. fl.

Sverige har, som bekant, skriver en signatur i Sv. D., utom “Litteris”, som endast faller på konstnärinnors barn, intet ordenttecken för damer, men lyckligtvis ha utländska monarker instiftat diverse ordnar för damer, som även i många fall nått upp till höga Norden.

För att börja med överhovmästarinnan grevinnan Le- wenhaupt, född Wirsén, så är hon innehavarinna av den förnämliga Spanska Maria- Luisaorden. Statsfrun Isabela von Hofsten, född Evers, innehar Österrikska Elisabetsorden samt Finlands Vita ros. Statsfrun, grevinnan Cronstedt, född Hamilton, är “Off. Fr. d'Académie” o.s.v.

1880 instiftade sultan Abdul Hamid Chefkatorden, som han på sin tid hade artighe- ten tilldela flera svenskor. De tre första voro grevinnan Eli- sabeth Hochschild, friherrin- nan Antoinette Ribbing samt hovfröken Märtha Eketrä.

Robin Hood FLOUR

Vid All Hembakning

(Det var minnen från kunga- parets besök i Konstantinopel i början av 1880-talet med an- ledning av prins Carls sjuk- dom.) Litet längre fram i ti- den tilldelades Chefkatorden grevinnan De la Gardie, född von Platen, fru Reuterskiöld, född Nordenfalk, grevinnan Douglas, född Ehrensvärd, samt italienska grevinnan Bel- mondo-Caccia och prinsessan Friozi de Cariati, båda födda svenska fröknar Ehrenhoff.

Även storkorset av Vender- nas Krona kan givas åt da- mer, men för närvarande bä- res ej denna förnämliga orden av någon svensk dam; den sista var svenska furstinnan — den sist födda svenska furstinnan — Clotilde Put- bus, död 1894.

Ett Strindbergsminne.

Det var en härlig sommar- dag i början av 80-talet, då undertecknad i sällskap med tvenne skärgårdsroddare för på de glittrande vågorna till den store skalden Strindbergs sommarhem Kymmendö i Or- nö skärgård, som på den tiden tillhörde hemmansägaren A. Berg och nu tillhör hans son.

Där tillbragte Strindberg flera somrar. Det var hans nöje att bo bland klipporna och skären. Där drömde han sina drömmar, som ingen annan förstod sig på och kanske inte ens han själv. Jag hade blivit ombedd att komma dit och förfärdiga åtskilliga hand- arbeten och klädespersedlar åt fru Strindberg och deras båda döttrar, skriver en dam, som lämnat denna skiss. Det var ej utan blandade känslor som jag landsteg vid bryggan och sedan vandrade den sling- rande gångstigen upp till den största villan, som de hyrde för sommaren. Jag blev pre- senterad för Strindberg och hans förtjusande fru, friherr-innan von Essen, samt blev förd en trappa upp i ett rum med utsikt åt sjön, där vi hade vårt arbetsrum om dagarna, fru Strindberg och jag. Hon var en dam med förtjusande charm i alla sina rörelser. Strindberg själv hade också sitt arbetsrum en trappa upp- fast med utsikt åt trädgården. Han var inte ofta där, han tillbragte sin mesta tid ute, och när han kom intill oss nå- gon gång, var han ganska tyst och sluten. Tyst, mörk och hemlighetsfull gick han bort till sina små lusthus i bergen. Där kunde han sitta i sin korgstol hela dagen till sent på kvällen och fantisera.

Hon däremot var ganska sällskaplig, dork rörde sig samtale endast om helt lik- giltiga ämnen, saker av intet värde, som jag ej hade något nöje av. Jag var ung och kan- ske något poetiskt anlagd och väntade finna idel poesi bland dessa människor, men jag be- drog mig. Kanske fanns den på djupet. Jag var på sätt och

vis intresserad av att lära känna dem, men det var o- möjligt.

Det var på den tiden, som grunden lades till den beröm- de boken “Hemsöborna”. Kymmendö kallades Hemön efter gamla tider, därför kal- lades folket, som bodde där, för hemsöbor. Jag tror knapp- att någon av dem, som fore- komma i boken, lever nu. Pastor Nordström har legat i graven i snart 40 år och Gusten har varit död i flera år och en gammal skraddare ävenså. Jag kände dem alla. Det lilla lusthuset står kvar ännu i berget, där Strindberg satt, o. syrenhäcken, som han själv planterat vid ingången till villan, står också kvar. Jag tycker mig ofta i minnet se Strindberg på klippans brant med det brusande havet framför sig. Han sökte san- ningen under hela sitt liv, och vi tro, att han fann den till sist.

Våra damer röka mycket för mycket.

“Skola damerna röka”, var det pikanta ämnet för en före- läsning i The London College of Physiologi, Bloomsbury, som hölls av den kände läka- ren Ernest H. Griffin.

När en kvinna blir hem- fallen åt nikotinet, sade han, röker hon våldsamt och pas- sionerat. Kvinnan är vanligen fallen för överdrifter i detta fall. Se på de små nikotinnju- tande varelserna. Sitta de in- te med cigaretten mellan de karmosinröda läpparna var- je stund på dagen. Det är i regel blott, medan de sova, som de ej suga på sin papy- ross.

Varför röka nu kvinnorna så passionerat? frågar den oblidkelige läkaren. Det skän- ker dem en viss grad av sys- selsättning, säger han. Och så en annan sak. Under jäk- tet att bli mannens jämlike ha de överansträngt sig og blivit nervösa och måste nu helt en- kelt för att få ro söva sig själva med nikotinet hjälp. Dessutom tillkommer ytterli- gare att kvinnorna äro syn- nerligen förtjusta i cigarett- munstycken, som blott gör det möjligt för nikotinet att full- ständigare än någonsin insu- pas i fullaste drag. Har man märne tänkt på, att läkarna ganska ofta kunnat konstate- ra läppkräpta hos kvinnor — naturligtvis understundom ä- ven hos män — som en följd av allt för passionerat rökande. Har ingen hört talas om tobaksödem, vilket nume- ra r en mycket vanlig sjuk- dom, som varje vecka är fö- ren.ä för behandling på lasa- retten. Det är en alls vanliga- re sjuka, och allt är nikoti- nets fel.

Sluta därför röka, unga da- mer, är den engelske läkarens råd.

MEJERIHANTERING OCH BOSKAPSSKÖTSEL

Praktiska Råd i hönsskötsel.

Agitera för större användning av ägg i hushållet.

Hönshusets läge och den därför insamlas flera gånger omkringliggande terrängens dagligen och sedan förvaras ändamålsenlighet har stor betydelse för uppnåendet av ett ekonomiskt resultat, förutsatt att alla andra faktorer äro i ordning. När man bygger bopunkt eller stallar till "de högre" husdjuren, kommer man alltid ihåg att lägga dessa på en ur hygienisk synpunkt lämplig plats, men ett hönshus tror man kan byggas var som helst — huvudsakligen det blir byggt. Man kan t. o. m. få se "avelshönsier" ligga i lerpölar och gödselhögar och vettande mot norr. Hönsskötseln är icke längre "ett nödvändigt ont", utan en t. o. m. självständig förvärvskälla, även om man icke har förmånen av att gynnas av avelsäggsförsäljning efter reklamens smartaste begrepp. Bygg hönshuset på en slänt mot söder eller åtminstone på det högsta stället i löpgräddan, så vattnet under regntider och snösmältningsperioder kan rinna bort. Kom ihåg, att det under den tidiga våren är ytterst viktigt, att hönsen kunna komma ut i lä av byggnaden för att i den härliga varmen få del av de ultravioletta strålarna som motvirk mot den under vintern kanske uppkomna engelska sjukan eller gikten. Har du kanske en dålig liggande hönsgrädd — bygg om den och lägg märke till resultatet!

Äggens kvalitet spelar sålunda en mycket stor roll för uppnåendet av goda priser och en av betingelserna för att ett ägg kan bli en kvalitetsvara är, att det är rent utan att vara tvättat. Varje samvetsgrann hönsodlare börjar alltid för, att hans höns hava ren, frisk halm eller hö i rederna. Byt redmaterial minst en gång i veckan. Även äggens förvaring sedan de lagats i rederna spelar en stor roll. De böra

Äggläggningstävlingen.

Under den Canadensiska äggläggningstävlingens trettiofemte vecka leder en hönsuppsättning av Barred Plymouth Rock med 1,364.7 poäng för 1,422 ägg närmast följt av en White Leghorn-besättning med 1,361 poäng för 1,232 ägg. De ledande individuella hönsen äro båda av de förstnämnda rasen, den ena har erhållit 204.4 poäng för 178 ägg och den andra 198.9 poäng för 187 ägg. Detta giver ett gott bevis på huru stor vikt som lägges på äggens storlek. Andra pristagaren har lagt 9 ägg mera än första pristagaren, men på grund av mindre äggstorlek erhållit ung, fem poäng mindre. I samband härmed må nämnas att den ledande hönsbesättningen har lagt 1,442 ägg, eller precis lika många som den

besättning som kommit på fjärde plats, samt den bästa hönan lagt 178 ägg medan hönan på femte plats lagt 199 st. Fleråriga experiment visa att hönsens vikt direkt inverkar på äggstorleken och alla hönsgräddar försöka nu att framställa så stora ägg som möjligt.

Mer om fruktträdgårdar.

En behållning av \$546.55 pr. acre, beräknad efter en total inkomst av \$1,462.71 är värt ett beaktande och är nog en av orsakerna varför antalet återvändande till moderniseringsarna" på senare tiden skarpt ökat. Beräkningarna äro tagna från en rapport från "The Experimental Station of the Dominion Department of Agriculture, Cap Rouge, Que." för år 1931, och innesluta

kosnaderna för fruktträdgårdens anläggning, arrendeavgift samt alla utgifter för oessskötande under åren 1913 — 1931. Trädgården innehåller 378 s. äppelträd av sorterna McIntosh och Wealthy.

En av de mera intressanta huvudpunkterna i denna rapport är att utgifterna under de första 8 åren uppgingo till \$741.14 och inkomsterna \$245.00. Först år 1923 översteg inkomsterna utgifterna. Inkomster voro detta år \$284.30 utgifter \$149.66. Omkosnaderna för hela området under 18 år var \$2,593.43, inkomsterna \$4,300.36. Pr. acre räknat \$1,462.71 inkomst samt \$916.13 utgift. Beräknade producenteringskostnader för en barrel äpplen var \$2.36 och försäljningspris \$3.78.

De svenska hönsodlarna i ett riksförbund.

Sammanläggningen mellan Sveriges allmänna fjäderfäavelsförening och Sveriges fjäderföodlars riksförbund konfirmerades genom styrelseval vid ett extra sammanträde i Lantbruksakademien i Stockholm. Närvarande voro ombud från fjäderfäavelsföreningar i hela landet. Den nya sammanslutningens namn är Sveriges fjäderfäavelsförening.

Federal hjälp åt fåruppfödare.

Ny politik ägnad att gynna ull- och fårköttproducenterna.

Tillhandahållande av rasrena baggar till bestämda priser och frakten betald till destinationen utgöra de viktigaste grunddragen till direkt hjälp i den bagg-klubb-politik som kungjorts av Hon. Robert Weir, Jordbruksdepartementet åtager sig att klubbmedlemmarna att tillhandahålla rasrena baggar till priser som äro bestämda samt att betala alla tillkommande kostnader över det stadgade priset. Departementet betalar dessutom fraktkostnaderna till klubbens närmaste järnvägsstation. Departementet mottager beställningar av rasrena baggar intill den 1 oktober varje år, samt förbehåller sig rätten att minska klubbarnas antal samt göra speciella anordningar för att tillgodose klubbar i nya, avlägsna distrikt. De fastställda priserna äro: för trestjärniga bagglamm \$10, för trestjärniga, tvååriga bagglamm \$20;—; för tvåstjärniga bagglamm \$5;—, för tvåstjärniga, tvååriga bagglamm \$15;—, Av bankgodkända checkar måste åtfölja ordern som utskrivs på av departementets ombud tillhandahållna formulär. Klubbarna bestå av minst tio fårägare i samma distrikt, vilka hava minst tio får vardera. Högst fyra baggar kunna erhållas av varje medlem och för att erhålla mer än en bagge måste ägaren hava minst 25 tackor för varje bagge som beställes. Fårägarna göra en stor besparing genom att beställa baggar från departementet, då baggarna i de flesta fall betinga betydligt högre pris än för vilket de säljas varvid departementet talar mellanskillnaden. Genom att tillskriva Sheep and

Swine Division, the Department of Agriculture, Ottawa kunna alla upplysningar erhållas.

Ordningsälskande hund.

Följande historia om en hunds intelligens och begåvning har berättats av lantbrukaren N., hundens ägare, som också själv får stå för dess sanningsenlighet, meddelar Västbottens-Kuriren. Hunden, vi kunna ju kalla den för "Tutta", var ingalunda begåvad med några ovanliga kroppsdimensioner och krafter, men var tack vare sin urskilningsförmåga och sitt respektgivande uppträdande ändock en prima vakthund. Alltid vaksam och ständigt besjälad av mod och oräddhet var den alltid redo till ögonblicklig handling evad det nu gällde att bortjaga obekanta personer eventuellt sälliga närmanden eller att tillvarata sin husbondes intressen för övrigt.

En vacker vinterdag lämnade lantbrukaren N. hemmet för att från det åtskilliga kilometer avlägsna träsket köra hem en skrinda hö. Hunden var med, sin herre trogen. Väl framkommen och sedan skrinan ifyllts var han redo för hemfärden. Naturligtvis i den tron, att allt var i bästa ordning. Att detta ändock icke alltid var fallet, blev han snart övertygad om, ty efter någon kilometers färd saknade han sin hund. Och detta var ovanligt. N. stannade hästen och beslöt att genast uttröna orsaken till hundens underliga beteende. Han återvände därför ett stycke efter den väg han kommit, och blev efter en stund i tillfälle att åse en verkligt egendomlig syn, som också möjligen förvånade honom själv trots vetskapen om hundens klokhet. Hunden kom nämligen marscherande med all den fart en liten kan prestera, med en hörväs i munnen. N. hade alltså glömt rävsan, men hunden beslöt att ingripa.

En tid därefter. En vacker vinterdag. Samme N., samma göromål, samma hund. Skrinan är färdiglastad och N. redo för hemfärd. Men först, han minns det senaste besöket, ser han noga till att ingenting glömts kvar. Nej, allt synes vara medtaget. Alltså bär det i väg hemåt. I bästa tro. Dock — efter en kort tids körning saknar han hunden, men som han säkert tror sig veta att allt kommit med, lämnar han tanken på hunden. Den kommer väl. Men efter ännu en stunds färd kvarstår dock det faktum, att hunden inte kommit. N. stannar hästen, binder den vid ett träd vid vägen och återvänder för att uttröna anledningen till hundens dröjsmål denna gång. Ingen hund möter han; allt synes oförklarligt. Snart skyntar ladan som han nyss lämnat — och där framför ladudörren skuttar Tutta omkring görande höjdhoppsrekordförsök då och då. Men varför? Är det träning, tävlan, eller har hunden blivit tokig? N. kommer närmare och med ens får han situationen klar för sig. Ovanför ladens dörr hade han huggit fast och glömt sin hörväs. Det var den hunden försökte nå, med sina lufsprång för att sedan återföra den till sin herre och husbonde.

Härs och tvärs.

Canadensiska motorister och besökande turister reste under år 1930 över nio billtoner mil på de canadensiska landsvägarna, en sträcka som motsvarar 360,000 gånger avståndet jorden runt. För att tillryggalägga denna oerhörda sträcka förbrukades omkring en halv billion gallon gasolin, vilken i skatt inbringade statskassan 43,000,000 dollar. Örnstående siffror visa vilken oerhörd betydelse automobilindustrin och petroleumraffinerierna hava för Canadas ekonomiska liv. I tillägg till den gasolinkvantitet som användes för bilar, användes ytterligare 131,000,000 gallon för andra ändamål. Canada frambringade själv 71 procent av sitt behov och importerade resten från Förenta Staterna och republiken Columbia. Antalet registrerade bilar i Canada var 1,021,339,888 stycken vilket motsvarar en bil på var åttonde person inom landet.

De första sex månadernas produktion av mejerismör inom Saskatchewan visade en ökning av 46 procent mot samma tid föregående år. Under denna tid framställdes 8,632,552 pund smör, vilket överstiger föregående års produktion med 2,711,238 pund. Produktionen under juni 1931 var 2,484,733 pund jämfört med 2,203,835 pund föregående år.

Den direkta telefonförbindelsen mellan Montreal och Winnipeg är nu färdig och utgör en ny epok i den transcanadensiska telefonlinjens historia. Vid årets slut beräknar man att det skall vara möjligt att förmedla samtal mellan Halifax och Vancouver. Härför behöves 4263 miles ledningar och samtalen måste passera gen. 22 förstärkningsstationer för att kunna uppfattas tydligt.

Canadensiska regeringens årliga expedition till den norra arkipilagen avseglade med ss. Beothis från North Sydney, Nova Scotia den 29 juli. Färden kommer att bli 9000 miles och beräknas taga cirka nio veckor. Med expeditionen kommer att följa vetenskapsmän, läkare samt officerare och personal från Royal Canadian Mounted Police, vilka komma att avlösa sina kamrater, som under ett år uppehållit lag och ordning bland de 6,000 eskimåer och indianer som leva vid norra polcirkeln. Beothic kommer även att medföra den årliga posten till världens nordligaste postkontor, Bache Peninsula beläget endast 700 miles från nordpolen.

Värdet av canadensiska fisket under år 1930 uppgick till 47,798,920 dollar av vilket saltsjöfisket gav \$41,451,977 och insjöfisket \$6,346,943.

För de kraftlösa

Man och kvinnor, som äro gamla och orkeslösa, och yngre personer, som kunna sina krafter försvagade, bliva ansevärt överraskade över hur fort Nuga-Tone ger dem krafter och vigör. Det stärker och stimulerar alla organ och funktioner, ger en starka, lugna nerver och kraftigare muskler. Nuga-Tone rensar kroppen från sjukdomsframkallande baciller, upphäver förstoppning och ger en bättre hälsa. Apoteken sälja Nuga-Tone. Om det icke skulle finnas hos er apotekare, bed honom skaffa det från sin egen försäljare.

Idrott och Sport.

Fotbollsresultat.

Sverige — Finland — 8—2.

Fotbollen är i hausse för närvarande i Sverige. Segern över Danmark lever ännu friskt i sinnet, och när Finlands i förväg till nederlag dömda federations- elva ställde upp på Stadion, fanns det inte en ledig plats att uppbära på läktaren. Dels ville publiken se segerågets fortsättning, dels och framför allt måste man titta på "danskddödarlaget", när det gav sin bästa uppvisning. Förmodligen varken vill eller förs U. K. rubba på uppställningen av de elva män, som nu spelat in sig både med varann och i det svenska folkets hjärtan.

Spelet och målen.

Svenskarna togo genast hand om spelet, och redan efter ett par minuter försökte Rydell sig på ett långskott. Han slog dock i marken med foten, så att bollen sakta rullade fram till den väntande målmannen. Den finske h. y. Vinioksa svarade för Finlands första anfall, som avblåstes för offside. Lethinen, Finlands c. f., kom med matchens första verkliga skott — en hård långboll — men Rydberg tog säkert bollen. Sedan Zetterberg missat vid klungspel framför det finska målet och den finske v. y. Lindgren vid en frispark slagit bollen i stolpen, började Gardtman visa framfötterna genom ett perfekt långskott aningen utanför högra stolpen.

Sveriges första mål

kom emellertid en stund senare eller efter 14 min. spel. Gardtman befann sig solo ute på högerkanten och lade i väg en hård markboll genom en massa svenska och finska spelares ben via vänstra stolpen i nät. Sverige behöll övertaget och noterade två törnar i följd, vilka ej lämnade resultat. Rydberg fick i 15:de minuten en påminnelse om, att han var med i spelet, genom att tvän-gars ingripa på ett långskott från Hästenaes. Finlands v. y. Lindgren lyckades sedan smita igenom det svenska försvaret, men Rydberg mötte och nöp bollen. En fenomenräddning.

Zetterberg gjorde 7—0

efter 19 minuters spel genom att vid klungspel framför mål flåka sig efter bollen och slå upp den

PLÅGAS ICKE MER

av dålig mage, då äkta Länfrö-extrakt av Östersunds-magasinet i Stockholm med botar magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög, avföring och därmed följande svindel, matt-het, tryckande känsla i mag-groppen, sveda i bröstet, söm-nloshet m. m. Pris per paket \$1.20. Levereras tullfritt i Canada: P. Nelson, 409 Dufferin ave, Winnipeg, Man.

Mrs. J. Halvorson,
1431 ADAMS ST. N. E.
Minneapolis, Minn.

BÖCKER OM CANADA

Vennerström, I. Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.
Nelson, H. Canada, nybyggjarlandet. Rikt illustrerad och med tio plancher. Ytterst intressant. Pris: \$2.25.

Böckerna expedieras mot insändandet av beloppen.

Katalog gratis på begäran

ALBERT BONNIER

PUBLISHING HOUSE
361 THIRD AVENUE
New York City

mättaket. Finnarnas anfall voro under denna period lätt räknade. Det var mest Rydell och Hansson som hade hand om bollen. Gardtman och "Jompa" Nilsson voro även bra med och leverade både vackert samspel och bra skott tätt utanför de finska målstolparna. I 27:de minuten var det åter färdigt för avspark från mittlinjen. Zetterberg var målskytten, och fullträffen slogs in i närkamp efter en hörnspark, som Rosen nickat i ribban. Därpå gjorde Rydell en so-lodribbling över halva planen med ett långskott utanför mål som avslutning.

1—0 till Sverige

kom efter en halvtimmes spel. Den finske h. b. backen missade bollen, och Zetterberg höll sig framme och slog på ett skott, som målvakten fulnade i mål. Den svenska pressen var ihallande, och minuten senare blev Zetterberg i fin skjutposition avbläst för offside. Ett finskt vänsteranfall satte Liljebjörn stopp för. Gardtman visade därefter att han har verkligt krut i sina skott genom att bränna av en hård projekt till tätt utanför målet.

Halvtidsresultatet

fastställde v. y. Hansson efter 33 min. spel. Rydell serverade en utmärkt boll åt den snabbe yttern, och dennes skott ändrade ena backen riktningen på, så att den ganska försmåddt passerade målvakten, Finlands enda an-satser till anfall kommo hela tiden från vänstersidan men lämnade ej resultat.

Andr. halvlek

började i samma takt som den första med de svenska anfalls-männen ständigt i oroande när-het av finska målet. Finlands första verkliga målchans — ett till synes givet mål — kom efter ett par min. spel. Rydberg hade gjort en ypperlig rädning men bollen hamnade hos h. y. som slog lädret utanför det till-spillogivna målet "Jompa" Nilsson fölldes ett par gånger alltför brutalt men frisparkarna togo finska försvaret hand om.

Samuelsson räddade

i halvlekens 7:de minut ett till-spilloeivet mål. Rydberg var ute på planen och c. f. lade bollen i väg mot den tomma buren. Där dock Samuelsson dök upp som den räddande ängeln. Efter tio minuter blev det 6—0. "Jompa" Nilsson gjorde ett sprinteranfall, och Zetterberg hann bra med för att ta vara på den hårda mark-bollen och från nära håll slå den i nät. Finlands c. f. hade sedan i 18:de minuten en jättechans: en-sam med målvakten missade han emellertid bollen, som gick vid sidan av målet.

Hansson gjorde 7—0

genom att i 19:de minuten nöta "Jompa" Nilssons centring med huvudet och nicka i mål. Gardtman drog ett tag uppmärksam-heten på sig genom ett direkt skott i ribban på Nilssons pre-cisa centring, och den senare sköt sitt tredje och svenska la-grets sista mål i 26:te minuten, medels en hård boll genom en klunga av försvarsspelare.

Rydberg: perfekta boxning

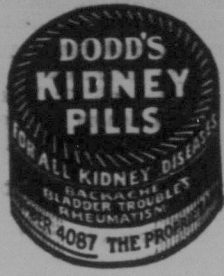
av en högcentring börde till de sista tjugo minuternas bravur-nummer, liksom ett skott i stol-pen från Gardtmans fot.

Finland: slutsprut

medförde två fullträffar. Den största svarade v. y. Lindgren för genom ett vackert höjdsnitt in-till högra målstolpen. Uppdade av denna framgång kommo finlän-darna igen och i 44:de minuten beordrade den danske domaren straffspark för hands på Sa-muelsson. H. i. Grönlund lurade Rydberg till vänstra stolpen för att sedan lägga bollen in-till den högra. Slutresultatet 8—2 till Sverige.

Sverige — Estland 3—1.

Landsmatchen i fotboll mellan

I mer än ett tredjedels århundrade ha Dodd's Kidney Pills ansett som det bästa medlet mot ryggsmärk, reumatism, blåsbesvär och andra åkommor förorsakade av dåliga njurar. De kunna erhållas hos alla återförsäljare för 50c. per ask eller 6 för \$2.50, eller direkt från Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto 2, Ont., mot försöksattskivd.

Sverige och Estland spelades i Sandviken. Sverige segrade med 3—1. Halvtid 2—0. Regn rådde under hela matchen. Publiken uppgick till omkring 6,400 personer.

Svenskarna gingo genast efter avspark till anfall men sköten fängades lätt av den glän-sande men något nonchalant spe-lande estländske målvakten, som syntes omöjlig att överlista. Det lyckades dock i 32:a minuten. Sundberg drog upp ett anfall, gav bogen till Zetterberg, som dock lät den passera till Jacobs-son, som sköt i mål. Tre minuter senare kom andra målet. Zetter-berg var påpassligt framme, när estniska målvakten tappade bol-len och förpassade den i mål.

Det tåta regnet, som fallit un-der hela första halvlek, ökades i intensitet efter pausen, och till följd av den hala planen försäm-rades spelet. Gästerna spelade upp sig betydligt men det brast i skjutskicklighet och behärsk-ning. I 25:e minuten ökade Sve-rige till 3—0 genom Zetterberg, som sköt hårt under målvakten. I 32:a minuten fick Estland sitt tröstsmål genom cf. Ellman, som från högerkanten sköt förbi Wk-måld. Båda lagen hade sedan målchanser men lyckades icke överlista målvakterna.

Örgryte och Gais dela rovet.

Det får nu anses för avgjort, att Gais och Örgryte komma att ta hand om Redbergslids bästa spelare, då storserien börjar i höst. Åke Hansson har redan gjort sin debut i Gais, då han med stor framgång spelade cen-terhalv mot Frem.

Rydell, Gardtman och h. h. Tho-rin ha nu enligt Rydells egen ut-sägo lämnat definitivt besked, att de till hösten ämna kläda sig Örgrytes röda röjor.

För Gais' del betyder Åke Hansson givetvis en värdefull förstärkning, och för Örgrytes viktmande spela utförvarven säkerligen en ännu större roll. Laget har ju i vår i hög grad räknat innerförwards, men i och med de två landslagsinrarnas in-träde bör Oskedjan bli en av storserien starkaste.

Allmän idrott.

Forssaspelen.

Forssaspelen, de årligen återkommande nationella tävlingarna i allmän idrott, ha ägt rum i Hudiksvall. Resultatet blev:

Häcklöpning 110 meter: 1) E. Wennström, Westermalm, 15 sek.; 2) A. Sjöström, IFK. Öster-sund, 16.2.

Kulstötning: 1) A. Karlsson, Thor, Uppsala, 12.79; 2) E. Nilsson, Castor, Östersund, 12.15.

Höjdhopp: 1) S. Byström, IFK. Östersund, 1.80; 2) Y. Voxberg, Strands IF, 1.75.

1,500 meter: 1) H. Sjölin, Ljus-dals IF, 4.11; 2) N. Markhagen, Thor, Uppsala, 4.11.3.

Diskus: 1) A. Karlsson, Thor, Uppsala, 44.11; 2) E. Nor-dén, IFK. Östersund, 39.13.

100 meter: 1) O. Hallberg, Castor, Östersund, 11.0; 2) M. Bergman, IFK. Östersund, 11.1.

400 meter: 1) B. Flemström, IF. Castor, Östersund, 55 sek.; 2) I. Petersson, Söderhamns IF, 55.3.

Stavhopp: 1) B. Rogberg, Sö-derhamn, 3.30; 2) H. Magnusson, Färila IF, 3.20.

Spjutkastning: 1) G. Jonsson, IK. Hage, Gävle, 54.05; 2) R. Eriksson, Söderhamns skärgård, 52.08.

5,000 meter: 1) B. Selén, Thor, Uppsala, 15.36.4; 2) S. Wall-ström, Söderhamns IF, 16.9.3.

Längdhopp: 1) O. Hallberg, Castor, Östersund, 7.16; 2) E. Rylander, Thor, Uppsala, 6.53.

Safettlöpning 1,000 meter: 1) Cator, Östersund, 2.07; 2) Ljus-dals IF, 2.10.6.

Lundquist i förstklassig form.

Erik Lundquist, Sveriges f. d. världsmästare i spjut och ende guldmedaljör i fri idrott vid de senaste olympiska spelen, har inte sagt sitt sista ord ännu som spjutkastare, den saken framgick till full evidens av en uppvisning på Stadion. Lundquist upp-väckte den fataliga publikens be-gärsträng genom att i sin oefter-härliga stil snitsa i väg spjutet, hela 66.13 eller längre än någon annan svensk i år. Och vad mera är, han kastade med en sådan säkerhet och i så övertygande stil att man med fullt fog vågar hoppas, att han icke utan utsikt till framgång kan återuppta striden om spjuthegemonien med Finlands fruktade kämpaduo. Det kan låta som överord detta, men nog tänkte man litet var, att Lundquist när han vill kas-tar 70 meter eller mer.

Lundquists come back är yt-terst märklig. Det är inte ofta en toppman av världsrekordklass slutar upp att tävla i två år och sedan kommer igen och gör så-dana resultat som dem Lundquist nu prästerade. Speciellt glädjan-ge var också, att han ej ländor-nagot av sin svåra årmskada utan kan fortsätta träningen och — vad mera är — även tävlandet. Svensk spjutkastning befinner sig för närvarande i baisse. Lund-quist behövs för att rycka upp grenen — inte bara för att stäl-la upp mot de nästan övermänsk-liga finnarna Penttilä och Jär-vinen.

Mälaren runt.

Hela Sveriges "Enskede" be-visades för tredje gången i år att han alltjämt är vår obestridda cykelchampion på sträckor över 20 mil. Han vann nämligen årets "Mälaren" med bred margi-nal efter ett taktiskt överlägset lopp och med en kondition efter 10 timmars trampning, som o-n det gällt en liten tremilstripp en sval sommarkväll. Man fick faktiskt intryck av ett fysiskt fenomen, då den urstarke jämt-änningen, skidkarlen och pedel-tramparen drog av sig de dam-miga trikaerna och med lättje-fullt välbehag lätt stadionsdus-chen piska de sällsynt välsvarvade och vältränade musklerna. Aaltonen, Nurmis skulptör, skul-le inte ha förlorat på bytet, om han tagit "Enskede" i stället.

Storvuxne sexdagarssegraren Björklund — klippt och skuren till diskuskastare med händer som grävskopor och med en ryggtavla, som icke står själve starke Rudolfs efter — blev an-dre man. Visserligen var han endast sju minuter efter, men den prestationen får ses i relief mot det faktum, att "Enskede" run-dade målerbjörorna mol ensam, medan Björklund i den svåra motvinden hem hade hjälp av kumpanen Axelsson. Den senare blev tredje man efter att ha legat ensam i täten till Köping.

Segrare och svensk mästare i Mälaren runt G. Johnsson, Enskedekamraterna, 10 tim. 12 min. 52.2 sek.; 2) G. Björklund, Sport-klubben Fyrshof, 10.19.17.5; 3) A. Axelsson, Fyrshof, 10.31.17.2; 4) S. Svärd, Enskedekamraterna, 5) Nils Velin, Enskedekamrater-na, 6) E. Aspmann, Fyrshof, 7) F. Funcke, Uppsala C.K.

Lagpriset tillföll Enskedekan-aterna, vilka hade 10 poäng. Tvåa blev Fyrshof med 11 poäng.

Norge vann Guldpokalen 1931.

Vid de slutliga segingarna om Guldpokalen blev resultatet: 1) Norge 2.17.1; 2) Amerika 2.18.45. Norge har därmed vunnit Guldpokalen för 1931.

Sverige segerrikt vid engelska mästerskapsstäm-men.

Sverige blev bästa utländska

nation i årets engelska mäster-skapstävlingar på Stamford Bridge. Sköld och Lindblad blev engelska mästare, medan Gun-nar Jansson och Areskoung Pla-cerade sig på andra plats efter förnämliga insatser. Den femte svensken Jean Gunnar Lindgren, måste bryta loppet på fyra engelska mil. Tävlingsarna gingo i tryckande värme, vilket ormod-ligen varit orsaken till de nord-ska deltagarnas misslyckande i löpningarna. Även norrmännens Johanssen och Reidar Jørgen-sen gjorde nämligen mycket öva-ra insatser och presterade tider långt sämre än de äro vana vid. Norge vann endast ett mäster-skap, genom Sunde i spjutkast-ning.

Viking — Fort Rouge Rangers.

3 — 5.

Fredagen den 24 dennes spelade Vikingarna en synner-ligen intressant match mot Fort Rouge Rangers. Mani-tobas mästare i fotboll under förra säsongen, The Rangers mötte upp med ett av sina starkaste lag, och det ansågs till att börja med att Viking-arna icke hade några som helst chanser. Men hur det nu var — Vikingarna mötte ett kraf-tigt motstånd och deras iver stegrades allt mer under matchen. Slutresultatet 5—3 till Fort Rouge Ranchers för-del kan icke betraktas som ett allvarligt nederlag. Tvärtom det visar att Vikingarna kun-na, bara de ha möjligheter.

O. R.

Efterlyses.

Släktingar till Arthur Reil-stad från Stavanger i Norge vilja gärna komma i förbin-delse med honom. Han avreste från Stavanger den 3 maj 1926 och uppehöll sig en tid i Win-nipeg. Något signalement fö-religger ej, men efter allt att döma är han en ung man och talar naturligtvis Stavanger-dialekt. Om han själv, eller någon som känner till honom, läser detta bedja han god-hetsfullt sätta sig i förbindel-se med denna tidningsexpedi-cion.

EDMONTON.

JACKSON BROS.

Speciellt uppmärksammas postorders.
JUVELERARE o. GULD-SMEDSAFFAR UR och JUVELREPARATIONER
9962 Jasper Ave. East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

WADENA.

Skandinaver Önskas

Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co., C.P.R. och Hud-son Bay-land, 8 till 10 års avbetalningsvillkor, \$200 till \$400 vid köpet. Upparbetade farmer till olika priser. Sta-den har mejeri, kvarn, hög-skola, hospital m.m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREDEE

Box 51. Wadena, Sask.

SASKATOON.

Drs. Swartout & Toren DENTISTS

Skandinaviska Tandläkare,
200 New MacMillan Bldg.,
(Nära C.N. Järnvägsstation.)
SASKATOON
Smärta, tand- och ägg-tand,
Gas bedövning X-ray
Telefon 6070

FÖLJETONG

KÄRLEKENS SEGER

Av
Margaret Mac Gill

"Nåja, jag skäms inte för att säga, att jag älskar dig, Dave, och om du gifter dig med mig, skall du inte behöva önska dig en bättre hustru", sade Annie allvarligt. Hon menade ärligt och uppriktigt allt vad hon i denna stund sade.

"Det är jag viss på, Annie", sade David, djupt rörd och beseglade fördraget med en kyss — den första som han givit henne av eget initiativ. Men det var en tacksam väns hyllning, icke en varm älskares.

XXIII.

Lady Glenister hade för första gången i sin självuppfylla tillvaro vad hon kallade en verkligt trevlig tid.

För att göra sin yngste son till viljes, hade lady Weldon bjudit Norahs mor att komma ned och vistas på hennes lantgods, som för ögonblicket icke som förut var ett tillhåll för nöjessökande gäster utan där man nu arbetade för krigets offer.

Aldrig hade väl en värdinna fått en så entusiastisk medhjälpare som den vackra änkan, vilken nu utan att blinka tog itu med en massa saker, som hon några veckor tidigare med förakt skulle visat ifrån sig.

Det nya "Raynor"-stålet visade sig så förträffligt, att pengarna regnade ned i Paul Raynors händer och han höll nästan totalt på att tappa huvudet.

I stället för att stanna vid verken, där hans plats nu borde ha varit, satte han dit en underdirektör — en pensionerad officer, som lady Glenister rekommenderat, därför att hon hört talas om honom genom unge Bertie — och tillbragte sin mesta tid med att ränna efter Gracia Green, den berömda operettdivan; när han icke gjorde det var han sysselsatt med att förlora värdiga summor i någon av de privata små spelhålor, som alljämt existera både här och där, trots polisens vaksamhet.

Sedan Nora blivit kvitt förbindelsen med den avskydde mannen och även sluppit moderens ok, kunde hon inte gärna förbli samma lilla bleka, förpinta stackare, som hon varit, innan Bertie Wykham ägnat henne sina vänliga och ömma omsorger.

Det existerade ingen officiell förlovning dem emellan — inga ringar hade växlats — men man utgick ifrån, att en eklatering dock någon gång i framtiden skulle äga rum.

"Men du ser ju inte ut att vara samma flicka, Norah", sade unge Bertie i den allvarligt vänliga ton, som hans vänner satte så stort värde på.

Vad han sade var fullkomligt sant. Det bleka lilla ansiktet hade återfått något av sin forna subtila färg och de blå ögonen voro klarare och ljusare än de förefallit på mångas månader.

"En liten Guds ängel", kallades hon av de tappra gossarna, som befolkade sjukhuset, där Norah arbetade.

I sin blå bomullsklänning, sut vita förkläde och sin lilla vita mössa var Norah förresten en förtjusande söt sjuksköterskelev.

Igennting var för svårt, ingenting för obetydligt för hennes tjänstvilliga händer och öfverhand som det brukar vara, när de egna sorgerna förätas under kärleksarbete för andra.

Men om kvällen, när den långa dagens arbete mildrade den värsta smärtan i hennes hjärta, var till ända, och Norahs tankar fingo tillfälle att ströva fritt, kunde hennes lilla ansikte bli utsägligt trängsamt och när bilden av David — den härligt manlige och dock så milde David — steg upp för hennes inre blick, måste hon blinka riktigt hårt för att återhålla tårarna.

Ibland tyckte hon, att hon skulle kunnat offra allt vad hon ägde för att få se en enda skymt av detta ansikte, som varit henne så kärt.

Det tjänade ingenting till att försöka undertrycka dylika tankar, fastän hon själv fördömde dem som galna, sedan hon visste, att han var en annan kvinnas man.

"Han lärde mig att älska, men han kan inte lära mig glömma" — suckade hon en natt, när hon låg med ansiktet begravt i kudden.

Hon längtade lidelsefullt efter att få se David Ross, men när ödet beslöt att tillmötesgå hennes önskan flydde hon icke dess mindre sin väg; hennes kinder brände, men hjärtat blev som en isklump.

Det hände sedan hon arbetat på ifrågavarande sjukhus ett par månaders tid. Ett antal svåra fall hade just föregående kväll kommit in på sjukhuset och ett av dessa föreföll redan från första stunden hopplöst.

"Det är en kamrat jag gärna skulle vilja råka, innan jag slocknar; hans namn och adress finns i det här brevet", stönade den stackars karlen och visade sköterskan var brevet fanns.

Det smutsstänkta, nästan oläsliga brevet visade sig vara ett brev, som David Ross skrivit flera månader förut och adressen var den hans moder haft i livstiden.

Telegrafisten i Ripley rådde känna David, varför han befordrade telegrammet till hans nya adress. När David — som nu tillfrisknat så pass, att han åter kunnat ta arbete — läst det, tog han hatt och rock och förklarade i en hast för Annie, varför han måste resa. Han slog samtidigt upp tågtidtabellen.

"London!" Ordet innebar allsköns fröjd och glädje för Annie, som bittert saknade storstaden och dess nöjen.

Det var tidigt på morgonen. David kunde nog inte stanna länge hos den döende soldaten; sedan skulle han säkert

kunna gå med henne på en matiné på någon teater. Men det var hon alltför klok för att föreslå honom med ens.

"Får jag följa med dig, Dave? Ombytet skulle göra mig gott. Jag har känt, att jag surnat till på sistone", sade hon och överlade i tysthet med sig själv, vad hon skulle sätta på sig för kläder.

David gitte knappast höra efter vad hon sade, så fästmo hon var. Allt vad han hörde var kamratens plågade stämma, — en man som följt honom i vått och torrt och delat innehållet i alla hans paket hemifrån, när de lågo i den jeriga skyttegravens; han hade nämligen inga släktingar som kommo ihåg honom och ingen som höll av honom i hela världen — utom David.

"Får jag följa med dig, Dave?" upprepade Annie åter. "Ja", svarade David. Det angick honom inte vare sig hon kom eller ej.

Men det angick honom desto mer, när han vid sidan av Annie trädde in i det långa, vackra gästrummet hos Wykhams, som förvandlats till sjukhus, och bredvid sjuksköterskan, som stod hos hans vän, fick se den unga flickan, som varje fiber i hans kropp tränade efter. Hon såg ut som ett ungt helgon, där hon stod i sin rena, vita mössa och höll något åt sköterskan.

Deras ögon möttes tvärs öfver sängen. Norah undrade om hon var offer för en synvilla.

Väggarna tycktes tränga i hop sig omkring henne och den dubbla raden sängar tycktes upptagna av idel grinanakt, hänfulla djävlar i stället för de snälla, tappra men så utsägligt tragiskt stillsamma gossar, som hon på allt upptänkligt sätt sökte vara till hjälp.

Sköterskans röst ljöd emellertid i hennes öron och återförde henne snart till verkligheten.

"Jag behövs däruppe, fröken Glenister. Men jag blir inte länge borta. Vill ni vara snälla och passa på, att ni icke blir för upprörd genom för mycket prat med sina vänner. Vi trodde i går, att ingenting kunde göras för honom, men han har repat sig förunderligt under natten, och är han bara mycket försiktig, finns det ännu hopp om honom", sade hon till Norah, sedan hon stilla flyttat sig bort från sängen. "Låt dem inte talas vid mer än i fem minuter."

Norah ställde sig bredvid sängen och slog ned ögonen; hennes hjärta arbetade, som om det drivits av en högttrycksmaskin.

"Hur vågar han — hur vågar han komma hit och vifta med hustrun rätt i ansiktet på mig!" frågade hon sig själv, till ytterlighet indignerad och glömsk av det faktum, att David omöjligt kunde veta var hon höll till.

I nästa ögonblick förändrades dock alla hennes känslor mot den stovväxte, bleke unge mannen, som utan att se stirrade sin vän i ansiktet.

David såg så sjuk ut, som om han själv behövde ligga, där vännen låg.

"Vad har ni gjort med honom?" kvad hennes hjärta till den vackra, välklädda flickan, som stod och såg på henne, som om hon gladeligen kunnat strypa henne.

"Det var allt tur jag följde med, för eljest vet ingen

vad som kunnat hända, om de där råkat få tag i varandra på tumis. — Det är försynens hand", tänkte Annie Ross och kastade då och då en besvärad blick bort emot bordet, där Norah stod, vit och orörlig som en marmorstaty.

"Vem är det där, — din fästmo?"

Norah hörde den sjuke mannen ställa frågan och det ryckte ofrivilligt i ögonlocken.

Sedan hörde hon Davids djupa, fylliga stämma, som hur lågt den än sänktes alltid bar fram orden klart och tydligt, svara:

"Det är fru Ross. Kommer du ihåg stackars gamle David? Han som för västerut, du mins, på Meninvägen".

Soldaten förstod innebörden härav, men för Norah hade de bägge meningarna intet som helst sammanhang.

Norah kände sig som om hon hört sin egen själsläring, där hon stod kapprakt vid det lilla bordet och ögonen resolut fästade på prästkrågarna och penséerna i de vackra kristallvaserna, men hennes öron krävde bekräftelse på vad hennes ögon sett. Den där ohyggliga eftermiddagen med alla dess pinsamma detaljer, när flickan med den röda blomman i hatten som nu stod här knappa tre meter ifrån henne, bett henne komma ihåg, att David var en gift man, steg åter upp i hennes medvetande.

Det kändes plötsligt som om hon skulle kvävas och hon förde instinktivt handen upp mot den vita starkkragen kring halsen.

En kyrkklocka i grannskapet slog i detsamma ett och påminde henne om sjuksköterskans instruktioner, att samtalet ej fick räcka mer än fem minuter.

De fem minuterna voro förbi. Hon kände, att om hon så måste dö kunde hon icke i detta nu gå fram till sängen och tala med den man, som en gång hållit henne i sina armar och viskat lidelsefulla beaktelser om evig kärlek i hennes mottagliga öra.

Sköterskans ord varnade henne icke dess mindre likt en ängels lyftade finger; de gånge henne den styrka hon behövde för att kunna fylla sitt pinsamma värv.

"Han har repat sig förunderligt under natten, och är han bara mycket försiktig, finns det hopp om honom".

Norah närmade sig bädden; den rörelse, som malde sönder hennes hjärta, kom hennes röst att låta sträv och hård, när hon sade:

"Det gör mig ont, men tiden för samtalet med patienten är slut. Det är av högsta vikt att han får vila. Får jag be er ha vänligheten att gå."

David tittade upp — han hade talat på måfå med vännen och visste knappt vad denne sagt. I hans ögon låg nu det mest bevakande uttryck, Norah sett i en människas blick.

Hela hans hängivna själ, hans varma väsen låg i den blicken. Annie Ross som såg den, kände ett fruktansvärt sting av svartsjuka.

"Han glömmet henne aldrig, den lilla bleka dockan — aldrig!" sade hon sig med tårar både i hjärtat och i ögat.

"Vill ni vara så god och gå?"

Norah upprepade sin anmodan. David Ross, vars armar värkte av längtan efter att få krama den lilla, hjälplösa va-

relsen intill sig, och vars läppar brände vid minnet av hennes kyssar, nickade åt flickan, som fått hans löfte att bli hans hustru, tog sin hatt och gick tungt ut ur salen.

"Vi ha tid på oss att gå på en matiné, Dave, om vi skynda oss. Jag har inte varit på teatern på år och dag", sade Annie, så fort de kommit utom dörren.

Hennes röst raspade och skar i hans blottade nerver.

Han greps av en plötslig motvilja mot sitt sällskap. Övergången från Norah till flickan vid hans sida hade varit för häftig. Jämförd med Annes djärva, en smula utmanande ögonkast, tycktes Norahs klara, lysande blick, som blicken hos ett rent, ungt helgon.

Och henne älskade han! O, Gud! så han älskade henne, den guldhåriga, lilla flickan, som han lämnat därtorta i det stora huset!

Han kände på något underligt sätt sin gamla kraft återvända. Det var som om hela hans gamla ärelystnad och vilja till seger vaknat till liv vid återseendet med Norah. Han blev en bättre människa. Livet fick åter innehåll och han såg med grym skärpa, att Annie Ross aldrig skulle kunna dela detta liv med honom.

Hennes tankar gingo icke längre än till de yttre tecknen på kärlek — kyssar och artigheter och små förströelser, som bereddes henne av den älskade. Han levde alltid ett annat liv i sina tankar, ett liv vitt skilt från hennes.

Detta liv hade han försökt leva öppet, men det tjänade ingenting till. Annie blev bara uttråkad eller otålig och stundom även sårad; hon sa, att han "gjorde narr" av henne och glömde, sedan hon väl fått sin önskan uppfyllt, att hon dock en gång själv beslutat att arbeta och uppfostra sig själv till den nivå som han uppnått.

"Vill du inte bjuda mig på teatern, Dave? Jag förgås av längtan att få se 'Chu Chin Chow'", upprepade Annie nästan klagande.

"Jo, det vill jag, Annie", sade David ytterst vänligt, kanske just för att han kände hur orätt det var mot den kvinna, som en dag skulle bli hans hustru, att låta örynen av hans gamla fästmo uppröra honom så djupt.

XXIV.

"Någonting har gått på tok med det sista götet!"

Denna viskning spred sig kring den arbetssal vid stalverken, där David Ross fått anställning, och flera av männen sände långa, frågande blickar bort mot den tyste, ståtliga krigshjälten, som lugnt fortsatte sitt arbete utan att fästa minsta avseende vid sina kamrater.

David hade varit tillbaka vid verken ett par månader nu och de djupa färorna kring hans mun blevo djupare och djupare för var gång han måste hjälpa till att slipa och polera det stål, som skulle gjort hans lycka.

Han skulle icke ha sökt sig arbete där igen, om Paul Raynor fortsatt att leda verken. Men lyckligtvis var den nye ledaren en gammal bekant till David. Han hade tjänat under honom vid fronten i Frankrike.

Forts. i nästa nummer.

WINNIPEG-LÄKARE.

Dr. M. RADY

LÄKARE och KIRURG
Föreningsläkare för Vasaorden och Norden,
283 Portage Avenue.

(190 Toronto General Trust Bldg.)
Hörnet av Portage och Smith,
Kontorstid: 2 — 6 e.m.

Kvällsmottagningar efter överenskommelse.
Telefon: 24 480 Bostaden: 49 763
Om svar ej erhålles ring 42 309

Dr. P. A. ECKMAN

Svensk Tandläkare.

Gott Tandläkarearbete

Hörnet Main St. & Logan Ave. Tel.: 88 667

DR. S. C. PETERSON.

SVENSK LÄKARE OCH KIRURG.

Specialist för behandling av veneriska sjukdomar.
703-4 McArthur Bldg.

(Nära Portage & Main.) Över Child's Restaurant.
Mottagningstid: 10 f.m. — 8 e.m. Helgdagar: 10 — 12 f.m.
Tel. kontor: 24 165. Bostad: 47 235.

Dr. B. J. GINSBURG

Praktiserande läkare och kirurg.
SPECIALIST

Veneriska, Köns-, Urin- och Hudsjukdomar.

Mottagningstider: 9 f.m. — 5 e.m. Helgd. 10 — 12 f.m.
403-4 McArthur Building (nära Portage & Main)
(ovanför Child's Restaurant)
Telefoner: Kontor 88 591. Bostad 24 962

Dr. K. J. BACKMAN

Specialist för hud-, njur-, urin- och veneriska sjukdomar.
307 McARTHUR BUILDING, 211 PORTAGE AVENUE

(Ovanför Child's Restaurant)
Mottagningstider: 10 till 8. Helgd. 10—12 f.m.
Tel. Kontor 21 091. Bostad 30 450.
— SVENSKA TALAS

DR. BRANDSON

LÄKARE och KIRURG

216 Medical Arts Bldg.

Kontorstimmor endast eftermiddagen från 2 till 4.

Telefoner:

Kontor, 21 834. Bostad, 27 122
Winnipeg, Man.

DR. B. H. OLSON

Diagnostiker och
nervspecialist.

Telefon 21 834

216 MEDICAL ARTS BLDG.
Hörnet av
Graham & Kennedy st.
Winnipeg, Man.

DR. H. T. J. NYLANDER

212 Medical Arts Bldg.

Svensk Läkare och Kirurg.

Kontorstid 2—6 e.m.

Andra tider efter överenskommelse
Kontorstelefon: 86 351 Bostadstelefon: 42 638
Om intet svar erhålles ring 42 309.

DR. GRAHAM WILSON

Specialist.

Njurlidande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar.

Mottagningstid 9 f.m. till 5 e.m.
466 1 2 Main St.

Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 679

DR. SIMON JAUVOISH

Läkare & Kirurg.

404 Boyd Building

Telefoner: Kontoret: 22 717
Privat: 54 429
Svenska talas.

DR. GEO. H. CARLISLE

314-316 Toronto General Trust Building

283 Portage Ave.

Mottagningstider: 11—12, 3—5

Specialist i Ögon-, Öron-, Näs-, och Halsjukdomar

Walkathone-tävlingen förbjödes.

Walker Theater stängt— Amfiteatern fortsätter.

Den för sin osmaklighet skarpt kritiserade "Walkathone"-tävlingen i Winnipeg, upprätthållen å tvenne av stadens största teatrar, har nu kommit i delo med polisen.

Förbudandet av tävlingen hade påbjudits av stadsstyrelsen och i förra veckan häktades samtliga deltagare, medarbetare och anordnare. I polisbilar, i vilka de fortsatte att röra på fötterna, så långt det sig göra lät, fördes de till Centralpolisstationen, där de förhöordes och sedan släpptes sedan borgen uppställt för dem.

Efter besöket återvände de alla till teatrar och fortsatte sin uridiotiska "tävling". Stadsstyrelsens licensdepartement förvägrade de i Amfiteatern uppträdande att fortsätta i torsdags, men så sent som i måndags hade de icke åtluttt beslutet, utan i stället lagt tävlingen å en annan lika dum basis. Vid ett samtal som S. C. T. hade med licensinspektören i måndags förklarade han att andra och mera drastiska åtgärder komma att vidtagas under veckans lopp.

På Walker Theater har e-

llertid tävlingen helt inställt i lördags och enligt uppgift kommer arrangörerna att "frikostigt" ersätta de uppträdande för deras nära 1000 timmarlånga gång-tävlan. Hur mycket de komma att bliva ersatta med uppgavs dock försiktigtvis icke.

Det är emellertid tydligt att ordningsmakten, så långt det står i deras förmåga, icke kommer att lägga fingrarna emellan med dessa vanvettiga tävlingar och licensinspektören har förklarat att hade han haft klart för sig vad slags tävlingar detta egentligen vore, hade inga licenser utfärdats för dessamma.

I Vancouver, där ett flertal liknande tävlingar också anordnats har man även nödgats vidtaga kraftåtgärder för desamma slopande. En av tävlingarna avblåstes av styrelsen, på grund av att det uppgavs att de tävlande konspirerat om priserna och de sista paren eller vinnarna skulle dela upp priserna med ett antal av de andra, för att därigenom göra tävlingen så kortvarig som möjligt.

På sjuklistan.

Mrs. A. Aines här i dagarna genomgått en synnerligen allvarlig operation å St. Boniface sjukhus. Hennes tillstånd betecknas som synnerligen allvarligt om än icke överhängande fara föreligger. Dr. M. Rady har utfört operationen.

Dahl Steamship Agency

Svenska Amerikalinjens motorfartyg Gripsholm avseglade i tisdags från New York till Sverige. Förutom de vanliga resenärerna, medförde fartyget ett antal turister som önskade avlägga ett besök i Halifax och samtidigt njuta av en angenäm sjöresa. De embarkerade i Halifax Kungsholm och återvände med detta fartyg till New York.

Edvin Blomstrand,

vår välkände svensk-finske barberare, av många kallad Kokkaranta (den finska översättningen av Blomstrand) eller också "Erik i Värmlänningarna", kommer i dagarna enligt uppgift att öppna egen barberstuga å nordsidan av Market Square mitt emot City Hall. Kokkar. förlät Blomstrand kommer tillsammans med den danske barberaren Sörensen att visa sin "klippskhet" och lovar att "skära tunnå skivor!"

Cirkus i staden.

I samband med den utställning av boskap m. m. som från och med nästa måndag och intill lördagen avhålls i St. Boniface, kommer den kända cirkusen Jonny J. Jones att besöka festplatsen och där anordna ett flertal uppvisningar dagligen. Hos Jonny Jones brukar ett flertal skandinaviska artister medverka och sista årets sensation "The Rubber"-man var en gammal lustig norrmann, som lyckades draga hakskinnet över snart sagt hela huvudet.

En föreningshistorik.

Vid föreningarna Nordens och Vasaordens senaste möten har man inom respektive organisationer beslutat utarbeta en historik över föreningarnas verksamhet allt sedan dess bildande. En sådan historik torde vara av synnerligen stor betydelse för framtiden, synnerligast som förutom den ursprungliga historiken planer äro å bane att varje år göra ett tillägg, skildrande i all korthet det gångna årets verksamhet. Dessa historiker komma att förvaras i de respektive organisationernas arkiv.

Kommunisterna

i vår goda stad ha av stadsstyrelsen förvägrats rätten att avhålla mass- eller protestmöten å Market Square. I stället ha de anvisats en plats å hörnet av King street och Higgings ave. I trofs av förbudet ha emellertid fortsatta möten avhållits å den förbjudna platsen. Under stadsstyrelsens debatt i ämnet hade en folk skara av omkring 1500 personer samlats å Market Square, som ju enligt en av stadens tilläggslagar utsetts som fritt forum och öppen samlingslokal för de som önska begagna sig av densamma. En stark po-

WINNIPEG.

ADVOKATER.

W. J. LINDAL
Skandinavisk Advokatbyrå
SOLICITORS — BARRISTERS
— NOTARII PUBLICI —
2nd floor, 325 Main St.
Telefon:
Kontor: 24 963. Bostad: 35 736
Winnipeg, Man.

JOS. T. THORSON, K. C.
Advokat.
411 Paris Bldg.
Telefoner:
Kontor: 22 768 Privat: 401 878

Tel. kontoret Tel. Bostaden
26 404 30 601
John F. WALLAR, LL.B.
Advokat och Sakförare
201 Curry Building, Winnipeg.
Skriv på svenska!
Vi svara på svenska!

HOTELL.

CLUB HOTEL
652 MAIN STREET
WINNIPEG, MAN.
(Parlor in connection)
Snygga, trevliga rum från \$1.00. Enda brandsäkra hotell i Winnipeg med rum så lågt som \$1.00.
Chas. Gustafson & Attie Woods
(F. d. innehavare av Viking Hotel.)

DIVERSE.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
FETHERSTONHAUG & CO.
Den gamla etablerade firmen
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
Begravnings ombesörjas punktligt till moderata priser.
GRAVSTENAR
Tel.: 66 607.
Bardal Block, 845 Sherbrooke st.

FÖRSÄKRINGAR
ALLA BRANSCHER
PENNINGAR
TILL LÅGSTA RANTA
REEL BEHANDLING
Edward Hammarstrand
McFadyen Co. Limited.
Power Bldg.
Foster St.
Post: 21 536 Kont: 25 331

C. H. NILSON
Dam- och herrskräddare
Andra dörren från Main St.
Kostymer och
överrockar från \$35
Telefon: 27 021
Winnipeg, Man.
208 Logan Ave.

CAFE SVERIGE

Logan & Princess, Winnipeg.
rekommenderar sitt utmärkta kaffe med äkta svenska smörgåsar, kaffebröd, kakor, tårter och bakelser.
All slags bakverk från vårt bageri säljes.
Födelsedags- och bröllops-tårter.

SVENSKA

Tidskrifter, Tidningar. Böcker
och Grammofon-skivor
Scandinavian Book Store
Winnipeg, Man.
216 Logan Ave.

lisförstärkning övervakade mötet, vars medlemmar genom protest- och "buh"-rop ådagalade att de väntade en förändring av mötesplats. Skriken och ropen hördes ända in i stadsstyrelsens sessionssal, där en kommunistisk delegation framförde sina krav på bibehållande av den nuvarande platsen. Ute på torget

Veckans fest.

Torsdagen den 30 juli: Vikingarnas dansafton på Café Sverige.

Kontrollera att prenumerationsavgiften är betald i förskott. Nytt halvår började den 1 juli.

framhöll en talare bl. a. att ordningsmakten i staden skulle få blod på sina händer, om de förbjödo kommunistiska möten.

Sommarutflykten till Riverland uppskjuten.

På grund av att Svenska Förbundets Lokalavdelning Brookfield, Man. kommer att avhålla en större sommarfest därstädes den 1 och 2 aug har lokalavdelningen i Riverland tills vidare inställt den beramade festen därstädes.

Det program, som tidigare hade planlagts för Riverland-festen kommer därför att gå av stapeln i Brookfield. Allmänheten inbjudes på det hjärtligaste till deltagande. För dem som ej känna till var Brookfield är beläget meddelas att platsen är belägen tre miles söder om Lac du Bonnet och öster om vägen som leder till Lac du Bonnet från Beauséjour.

Flye's ära räddad.

Vår svenske detektiv W. Wickberg och hans medhjälpare Grant gjorde på häromkvällen ett gott kap, när de infångade de båda gynnarna som den 9 juni försökte taga Alderman Flye "for a ride" i hans egen bil för att sedan råna honom. Båda erkände allt som lades dem till last och förklarade att de gjorde så endast för att bli kvitt sitt straff så fort som möjligt.

Ny broschyr om Manitoba.

"Manitoba" är den korta, men på samma gång passande titeln på en attraktiv publikation, som nyligen har utgivits i Ottawa under överinseende av ministern Hon. Thomas Murphy. Publikationen giver en översikt över provinzens naturliga och ekonomiska tillgångar och olika kapitel handla om Manitobas geografi, folk, historia, industrier, handel, finanser, undervisningsväsende och andra institutioner. Särskilt omnämnes Manitobas vilo-orter och särskilt beskrives den nyligen upprättade Riding Mountain National Park. Publikationen, som är i trevligt format, är väl tryckt och innehåller ett stort antal illustrationer såväl som en del goda kartor. Den kan erhållas genom att tillskriva The Department of the Interior, Ottawa.

Stor svenskfest i Lac du Bonnet.

Anordnas av Logen Viking av Vasaorden den 7 september.

Logen Viking av Vasaorden har enligt meddelande från Canadadistriktets sekreterare

beslutat avhålla en storartad svenskfest å Riverland på "Labor-Day", d. v. s. den 7 september i år.

För dem som önska sig ut till detta vackra svensk-distrikt, kan meddelas att en längre "week-end" med badning, fiske och friluftsförströelser med lätthet kan anordnas och att Vasafesten på måndagen blir en angenäm avslutning på fest- och glädjefyllda dagar.

De som minnas fjolårets trevliga Vasafest där, komma säkerligen att vara med om denna och taga alla sina vänner med sig.

Närmare uppgifter om festen kommer framdeles att meddelas.

En miniatyr-cyklon

hemsökte Winnipeg natten till söndagen.

Efter flera dagar av den mest intensiva hetta Winnipeg någonsin upplevat, hemsöktes staden natten mellan lördag och söndag av en cyklonunge som anstiftade förödelse på många platser i staden.

Träden brötos av och runt gator och parker kunde man under söndagen på bevittna en ohygglig förstörelse.

Söndagen var det åter ganska stilla i luften, om än en och annan vägjörande vindil smekte fram över den upphettade stenöknen.

Fuktansvärd eldsvåda

hemsökte i måndags morse Whittier Park.

En fruktansvärd eldsvåda hemsökte tidigt i måndags morse kapplöpningsstallarna vid Whittier Park. Elden uppdagades vid tretiden på morgonen och medan brandmanskapet gjorde allt för att begränsa den i trävirket kraftigt huserade branden, lyckades andra rädda de många kapplöpningshästar, som för träningssändamål funnos i stallarna.

Saskatchewan - vetet

det första att exporteras över Hudson Bay-routen.

Saskatchewan kommer enligt meddelande att förse Hudson Bay-routen med den första vete-skeppningen, bestående av 750,000 bushel vete. Arrangemang härför ha vidtagits av Saskatchewan järnvägs- och arbetsminister, Hon. J. A. Merkle, som sade att Saskatchewan, borde såsom varande den äldsta veteproducerande provinsen i Canada, förse regeringens båt med den första vetelasten. "Här-omdagen", sade mr. Merkle "erhöll jag telegram från Hon. R. J. Manion, Canadas järnvägsminister, som framställde frågan till oss. Jag blev genast verksam med telefon och telegraf och samma kväll kunde jag meddela att Saskatchewan kunde leverera de 750,000 bushel som behöves för experimentet." Ministern har vidare telegraferat till Ottawa och begärt att regeringen skall vara ansvarig angående hölls, utan i stället för försäkring av vetelasten samt anskaffa tre båtar för transporten.

Billig fisk från

Vancouver, B. C.

Reducerade priser.

Nysaltade "uer" och torsk pr. lb. 06c
Nysaltad lax pr. lb. 08c
Rökt lax pr. lb. 14c
Rökt torsk pr. lb. 10c
Nysaltade "kveitehoder" pr. lb. 04c
Prima spickekill pr. lb. 10c

Dessutom all slags färsk fisk. All salt fisk i tråkaggar på 30-40-60-75- och 120 lbs. Sändes C. O. D. eller mot förskott. Frakt pr. 100 lbs. till B. C. \$1.80. Alta., \$2.25. Sask., och Man., \$2.50. Ring Hig. 193 eller Sym. 2400L. SKriv eller telegrafer till

Vancouver Fish Delivery, 320 Abbott st., Vancouver, B. C.

Enda inregistrerade norska fiskaffär i Vancouver, B. C.

Efterlyses

TAGE NILSSON

från Skörpinge, Angelholm sökes av sin bror Sante i Edmonton, vilken till hösten reser till Sverige. Nilsson är född 1908, är kraftigt byggd, kom till Canada 1927. Har arbetat i Flin Flon, sista adr. var Fredrichs Camp 4, Mistatins, Sask. Meddela Folke Nilsson, Skörpinge, Angelholm, Sverige, eller John Hallberg, Picture Butte, Alta.

Ärkebiskop Söderbloms stoft vigt till griftero.

En imponerande sorgelåg med Sveriges konung i Spetsen.

UPPSALA, 18 juli. — Ärkebiskop Nathan Söderbloms stoft vigdes i dag till den sista vilan i Uppsala domkyrka i närvaro av 3,000 personer från alla delar av Sverige samt från flera främmande länder. Överallt i landet flaggades det på halv stång och från 11 f.m. till 12 middag ringde alla kyrkklockor över den bortgångne ärkebiskopen. I Uppsala var all trafik avstannad på de gator, där sorgelågen skulle gå fram. Klockan 11.30 anlände konung Gustaf till ärkebiskopsgården, där stoftet av den bortgångne stod på lit de parad i biblioteket. Med konungen voro kronprinsen, kronprinsessan, prinsarna Carl, Eugen, Wilhelm och Gustaf Adolf, norska kronprinsparet och kronprinsessan Astrid av Belgien. Kl. 12 lämnade sorgelågen ärkebiskopsgården. Förutom av de närmast sörjande samt de kungliga följdes kistan av regeringens samtliga medlemmar diplomatiska kåren, representanter från kyrkliga organisationer från olika delar av världen samt representanter från svenska, norska, danska och franska universitet. Bland de utländska prästmännen märktes Right. Rev. Richard G. Parsons, biskop i Middleton, såsom representant för ärkebiskopen av Canterbury. Ätta studenter buro kistan. Sedan kistan indes för experimentet." Ministern har vidare telegraferat till Ottawa och begärt att regeringen skall vara ansvarig angående hölls, utan i stället för försäkring av vetelasten samt anskaffa tre båtar för transporten.

GÖR SVERIGERESAN I AR

SVENSKA AMERIKA LINJEN

DIREKT TILL GÖTEBORG PA 7-8 DYGN

STOR BESPARING

å Tur- och Returbiljetter i Cabin, Andra, Turist Tredje och Tredje Klass.

Till Sverige och tillbaka till Canada i Tredje Klass.

1 Aug.—15 Okt.
Nedsatta Biljettpriser
Kungsholm och Gripsholm **\$151**
Drottningholm **\$148**

På följande turer från New York:

Kungsholm 1 Aug.
Drottningholm 11 Aug.
Gripsholm 19 Aug.
Kungsholm 29 Aug.
Drottningholm 8 Sept.
Gripsholm 16 Sept.
Kungsholm 26 Sept.
Återresan från Sverige kan ske när som helst inom två år.

Vanliga biljettpriser gälla för andra seglingar från New York eller Halifax.

Observera

Här boende Skandinaver eller Finnar kunna fortfarande resa till gamla landet och återkomma hit utan svårighet inom ett år. De beröras ej av nya immigrationsbestämmelserna.

SWEDISH AMERICAN LINE

Winnipeg, Man., 470 Main St., Montreal, Que., 9th fl. 1410 Stanley St., Minneapolis, Minn., 526 2nd Ave., So. Seattle, Wash., 209 White Bldg.

DAHL STEAMSHIP AGENCY
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Pengar utlånas
mot säkerhet i fastigheter. Brandförsäkringar utfärdas.
C. J. LANDIN & CO.
702 Lombard Bldg. Tel. 89 768

ELITE TAXI
80 866

I förening med pool-rum.
Bad och Raksalong.
217 Logan ave.

Hushållerska

En ordentlig hushållerska erhåller plats att sköta hemmet och tre barn. Svar till

J. Erickson, Bourkes, Ont.

Ullklipningen i Canada uppgår till omkring 21,000,000 pund medan industrien använder det dubbla och årsförbrukningen av ylleprodukter inom landet uppgår till det fyrdubbla.

DEN NORSKA AMERIKA LINJEN

Till Sverige via Norge.

Res med de populära ångarna Bergensfjord och Stavangerfjord.

Bergensfjord 8 Aug.
Stavangerfjord 29 Aug.
Bergensfjord 12 Sept.
Stavangerfjord 3 Okt.

För närmare upplysningar tillskriv

NORWEGIAN AMERICA LINE AGENCY INC.

278 Main str. Winnipeg.
New York, 229 Whitehall st. Minneapolis, 129 So. 3rd st. Chicago, 75 East Wacker Drive, Seattle, Douglas Bldg., 4th & Union st. San Francisco, 29 Geary st.

FÖRENINGSS - ANNONSER

Sjukhjälpföreningen NORDEN

Stiftad 1900.
Möten andra fredagen i varje månad på Scott Memorial Hall kl. 8 e.m. Sekreterare: Emil Seaberg, 2162 Galligher ave. Sjuk. Ordfr: John Terell, 202 Braemar Ave., Tel. 202 760. Finanssekreterare: Alexis Christensen, 186 Scotia St., Tel. 53 119, Winnipeg.
Bliv medlem av Winnipeg äldsta och finansiellt starkaste skandinaviska förening. Alla medlemmar som för längre eller kortare tid ombyta vistelseort uppmanas att omedelbart underrätta förening, sekr. döröm.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg"
Möter 4:de fredagen i varje månad på Scott Memorial Hall, 218 Princess st. kl. 8:15 e.m.
Sjuk. Ordfr. Lars Mattson, 226 Union Ave. Tel. 501 959.
Finanssekreterare: Florence Nilsson, 205 Logan Ave. Tel. 27 021. Res. Tel. 501 927.
Sekreterare J. A. Gustafson, 208 Logan Ave. Tel. 27 021.
Vasa Orden har nu över 90,000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipegs största svenska förening

I. O. G. T.

Logen No. 1. **FRAMTIDENS HOPP**
Möter kl. 8 e.m. 2:a och 4:e torsdagen i varje månad hos logens medlemmar. L. D. O. L. Holmgren, 418 Sinclair St. Winnipegs enda svenska nykterhetsförening.

Yes Sir!

Ni kan uppbeta prenumerationsavgiften för **SVENSKA CANADA TIDNINGEN** varje lördag eftermiddag. Expeditionen är öppen till klockan 5 e.m.

L. E. Anderson.

Kronlunds speceriaffär, Kenora meddelas härmed att en inbetalning av \$10 per månad plus ränta, utställd på den 30 juni är förfallen till betalning och ombedes mr. L. E. Anderson att omedelbart inbetala nämnda summa, samt sedan månader tillbaka också förfallna belopp jämte ränta till The Royal Bank of Canada, Logan & Main Branch.

Endorsenten.

Betala prenumerationsavgiften. Spar icke till i morgon.